Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1680 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marţi 21 septembrie 1954

Utemişti şi utemiste!

Tineri tehnicieni din gospodăriile agricole de stat şi S.M.T.-uri! In lucrările din campania de toamnă aplicaţi cele mai avansate metode agrotehnice. Luptaţi pentru executarea tuturor lucrărilor în termenii optimi agrotehnici. Faceţi cît mai multe arături adînci de toamnă. Munciţi cu tot elanul pentru cîştigarea bătăliei din această campanie.

Să dovedim prin fapte devotamentul faţă de partid!

PAŞIM INAINTE pe un drum minunat. Este drumul urcuşului către înălţimile spre care, înainte vreme, se avîntau doar visurile noastre. Călăuză încercată ne este Partidul. Lui îi datorăm fiecare pas înainte, fiecare victorie asupra trecutului. Forţa conducătoare a poporului muncitor, partidul ne îndrumă cu înţelepciunea izvorîtă din tezaurul de nepreţuit al marxism-leninismului spre biruinţa socialismului în patria noastră.

Tineretul vede în partid pe inspiratorul şi organizatorul victoriilor noastre. El ştie din propria sa experienţă de viaţă că în rîndurile partidului, care este forma supremă de organizare a clasei muncitoare, se găsesc cei mai conştienţi şi mai înaintaţi oameni ai clasei muncitoare, ai ţărănimii muncitoare şi intelectualităţii.

Proiectul Statutului modificat al Partidului Muncitoresc Romîn exprimă marile cerinţe pe care un membru de partid trebuie să le îndeplinească şi care ridică pe o treaptă superioară titlul de comunist.

Partidul cere membrilor săi să participe activ la lupta pentru construirea socialismului, împotriva duşmanilor poporului muncitor, să slujească cu devotament patria — Republica Populară Romînă. Aşa precum arată Proiectul Statutului, aceasta este prima îndatorire a comunistului. Comunistul este cel mai înflăcărat luptător pentru traducerea în viaţă a politicii partidului.

In anii marilor bătălii de clasă, cînd burghezia încerca prin toate mijloacele să împiedice mersul ţării noastre pe drumul democraţiei populare, comuniştii erau aceia care sfidînd primejdiile împărţeau ţărănimii muncitoare pămîntul moşieresc şi alungau pe primarii reacţionari. In fiecare luptă a poporului pentru democraţie populară, partidul a stat în fruntea maselor, apărînd cu neclintită hotărîre interesele vitale ale poporului. In prezent, cînd ţara noastră se află în plină bătălie pentru construirea socialismului, comuniştii sînt aceia care cu consecvenţă introduc noul în industrie şi agricultură, îşi însuşesc tehnica şi cultura şi întăresc disciplina în muncă. Comunişti ca minerul Iuliu Haidu de la Petrila sau mecanicul de locomotivă Lungu Ştefan de la depoul C.F.R. „Chivu Stoica", care recent au primit titlul de înaltă cinste de Eroi ai Muncii Socialiste, sînt o pildă vie de abnegaţie în efortul de a da viaţă politicii partidului. Mulţi comunişti au plecat la sate, în S.M.T. şi gospodării agricole de stat, pentru a-şi aduce contribuţia lor la dezvoltarea agriculturii noastre. In satele patriei, comuniştii însufleţesc prin exemplul lor ţărănimea muncitoare, mobilizînd-o la creşterea producţiei agricole, vegetale şi animale. O lege a muncii partidului este neîncetata întărire a legăturilor cu masele. Partidul ascultă cu dragoste şi neţărmurit interes, glasul celor mulţi, este plin de atenţie la sezisările maselor. Partidul îşi are rădăcinile adînc înfipte în mase. Politica înţeleaptă a partidului a dus la făurirea unei unităţi indestructibile între partid, guvern şi popor, expresie a trăiniciei democraţiei noastre populare.

Tineretul învaţă neîncetat din exemplul comuniştilor. Sub îndrumarea muncitorilor comunişti, în fabricile noastre au crescut cadre noi, calificate, de tineri muncitori, oameni capabili să facă faţă unor împrejurări mai complicate. In viaţa satului, la fel ca şi în şcoli şi facultăţi, comuniştii educă tînăra noastră generaţie. Tineretul trăieşte o viaţă în care cele mai îndrăzneţe năzuinţi ale sale îşi găsesc împlinirea. Porţile universităţilor şi ale institutelor de cercetări ştiinţifice sînt larg deschise pentru tinerii care în trecut nu ar fi putut fi altceva decît nişte muncitori exploataţi. Iniţiativa creatoare a tineretului este larg stimulată; el are asigurat dreptul la muncă, la învăţătură, la odihnă, dreptul şi obligaţia de a participa la rezolvarea treburilor obşteşti. Toate acestea tineretul le-a obţinut datorită luptei desfăşurată de partidul nostru.

Organizaţia revoluţionară a tineretului muncitor din patria noastră, Uniunea Tineretului Muncitor, îşi desfăşoară întreaga ei activitate sub îndrumarea partidului. Conducerea de către partid este izvorul forţei organizaţiei noastre, chezăşia tuturor succeselor noastre. Proiectul Statutului modificat al Partidului Muncitoresc Romîn stabileşte că organizaţiile de partid sînt obligate să asigure conducerea permanentă, îndrumarea continuă, sprijinul şi controlul sistematic al organizaţiilor U.T.M.

U.T.M. este principala rezervă a partidului. De aceea partidul nu cocoloşeşte lipsurile U.T.M., ci le dezvăluie, călind pe utemişti în luptă pentru lichidarea lor. O mărturie concludentă a grijii părinteşti a partidului faţă de U.T.M. o constituie Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor care a arătat sarcinile mărețe ce revin organizaţiilor U.T.M., utemiştilor şi întregului tineret pentru a contribui la sporirea producţiei bunurilor de larg consum şi la mărirea producţiei agricole în vederea creşterii nivelului de trai al celor ce muncesc. Tinerii, şi în primul rînd utemiştii, trebuie să devină buni cunoscători ai ştiinţei şi tehnicii, să lupte împotriva a tot ceea ce frînează mersul nostru înainte. Partidul cere fiecărui utemist să-şi însuşească şi să se călăuzească după învăţăturile marxism-leninismului în viaţa de fiecare zi. Utemistul trebuie să fie un tînăr cu o înaltă ţinută morală, serios în muncă, harnic la învăţătură, disciplinat şi plin de iniţiativă, astfel încît să devină un exemplu mobilizator pentru toţi tinerii în mijlocul cărora trăieşte. Utemistul trebuie să fie vigilent şi combativ, pătruns de ură nemărginită faţă de duşmanul de clasă şi plin de încredere în biruinţa ideilor socialismului, gata să facă orice sacrificiu pentru a asigura această biruinţă.

Tineretul muncitor al patriei noastre, şi în primul rînd utemiştii consideră că nu există cinste mai mare decît aceea de a îndeplini sarcinile mărețe puse de partid. Tînăra generaţie îşi dovedeşte ataşamentul de nezdruncinat faţă de partid prin fapte, prin munca îndîrjită pe care o depune în toate sectoarele construcţiei socialiste. Intrecerea a devenit metoda permanentă de lucru a multor tineri muncitori care cu tendinţa nestăvilită către ceea ce este nou şi înaintat, specifică vîrstei lor, sînt răspînditori ai metodelor perfecţionate de muncă. Tinerii sînt mîndri că din rîndurile lor s-au ridicat oameni ca Eroul Muncii Socialiste Nicolae Vasu, ca fruntaşa în producţie Antoaneta Alexovici şi mulţi alţii ca ei, care şi-au pus cu înflăcărare cunoştinţele şi priceperea în slujba cauzei mărețe a socialismului. Dar tineretul muncitor, utemiştii, mai trebuie să depună multe eforturi pentru a răspunde grijii pe care le-o arată partidul. Ei trebuie să sporească contribuţia pe care o aduc la dezvoltarea economiei naţionale, să lupte mai ales pentru mărirea producţiei agricole şi creşterea producţiei bunurilor de larg consum, să-şi îmbunătăţească pregătirea lor profesională şi politică.

Nu există utemist conştient care să nu viseze să devină membru de partid. Porţile partidului se deschid însă numai pentru cei mai buni dintre tineri, pentru cei mai entuziaşti constructori ai socialismului. Este o cinste pentru organizaţiile utemiste de a educa tineri demni să se ridice la înălţimea titlului de comunist.

Se apropie Congresul al doilea al partidului. Cu fiecare zi care trece munca va deveni mai îndîrjită, mai plină de avînt. Planul de Stat pe 1954 trebuie îndeplinit şi depăşit la toţi indicii. Trebuiesc create condiţiile pentru ca Proiectul Directivelor celui de al doilea Congres ale Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani să devină o realitate. Partidul priveşte cu nădejde către tineret, către utemişti. Există însă un singur criteriu de verificare a devotamentului faţă de partid: munca. Să dovedim de aceea recunoştinţa noastră faţă de făuritorul vieţii noastre noi, muncind pentru a îndeplini sarcinile puse de Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor, pentru a ridica la un nivel mai înalt munca organizaţiilor utemiste, pentru a spori contribuţia utemiştilor şi tinerilor din uzine, din sate şi din şcoli la măreaţa operă de construire a socialismului.

Să întîmpinăm Congresul partidului cu un bilanţ bogat în realizări, expresie a dragostei noastre neţărmurite faţă de partid, care ne conduce pe drumul socialismului şi al păcii.

TELEGRAMA

Tovarăşului Marcel Cachin,

La cea de a 85-a aniversare a zilei Dumneavoastră de naştere, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă trimite, tovarăşe Cachin, calde şi frăţeşti felicitări.

Salutăm în persoana Dumneavoastră pe unul din întemeietorii Partidului Comunist Francez, pe acela care şi-a închinat întreaga sa viaţă de luptător revoluţionar intereselor vitale ale poporului francez, măreţei cauze a eliberării omenirii muncitoare.

Vă urăm, tovarăşe Cachin, vechi şi încercat prieten al poporului romîn, multă sănătate şi succes în lupta pe care o duceţi pentru cauza clasei muncitoare, pentru libertatea şi independenţa Franţei, pentru pace şi prietenie între popoare.

Comitetul Central
al Partidului Muncitoresc Romîn

In cinstea Congresului al II-lea al P.M.R. şi a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

Pentru strîngerea la timp şi fără pierderi a recoltelor de toamnă, pentru executarea la timp a arăturilor şi însămînţărilor de toamnă, pentru îndeplinirea tuturor obligaţiilor faţă de stat!

Scrisoarea colectivă a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor şi ţăranilor din unele unităţi agricole socialiste şi a ţăranilor muncitori cu gospodării individuale din unele comune din regiunea Galaţi

Anul acesta, la 30 octombrie, poporul nostru muncitor va sărbători deschiderea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn — care se va desfăşura în preajma celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, sărbătoarea scumpă a proletariatului din lumea întreagă.

Acest eveniment din viaţa partidului este salutat cu bucurie de oamenii muncii din patria noastră, deoarece ei văd în partid forţa conducătoare care îi călăuzeşte pe drumul construirii socialismului, înfloririi patriei, pe drumul ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc şi al apărării păcii.

Oamenii muncii de pe ogoarele patriei noastre au primit cu mare însufleţire proiectul Directivelor celui de al II-lea Congres al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, care arată calea spre ridicarea agriculturii — veriga hotărîtoare pentru dezvoltarea şi întărirea întregii economii naţionale.

Alături de oamenii muncii din industrie, oamenii muncii din agricultură îşi exprimă hotărîrea de a întîmpina Congresul partidului şi cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie cu noi succese în lupta pentru sporirea producţiei agricole — vegetale şi animale — pentru a păşi de pe acum la înfăptuirea măsurilor indicate de proiectul de Directive.

Muncind cu hărnicie şi aplicînd metode înaintate în întrecerea desfăşurată în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, multe unităţi agricole socialiste fruntaşe şi numeroşi ţărani muncitori cu gospodării individuale au obţinut succese de seamă în lupta pentru strîngerea recoltei de cereale, executarea dezmiriştitului, pregătirea campaniei agricole de toamnă şi îndeplinirea obligaţiilor faţă de stat.

Rezultatele obţinute şi experienţa fruntaşilor în producţia agricolă dovedesc cu prisosinţă că în fiecare S.M.T., gospodărie agricolă de stat, gospodărie colectivă, întovărăşire agricolă şi gospodărie individuală există mari posibilităţi de sporire a producţiei agricole, de înfăptuire a prevederilor proiectului Directivelor Congresului partidului.

Analizînd în consfătuiri de producţie şi în adunări generale posibilităţile existente în unităţile noastre socialiste şi în gospodăriile individuale, noi, oameni ai muncii de pe ogoare din regiunea Galaţi, chemăm la întrecere, în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului şi a zilei de 7 Noiembrie, pe toţi oamenii muncii din agricultură din patria noastră, pentru executarea la timp şi în bune condiţii a recoltării produselor agricole de toamnă, a însămînţărilor şi a arăturilor adînci de toamnă, pentru îndeplinirea integrală şi fără întîrziere a îndatoririlor către stat, pentru terminarea, pînă la 30 octombrie a cît mai multe construcţii în S.M.T., gospodării de stat şi în gospodării colective.

In această întrecere, noi ne luăm următoarele angajamente:

S.M.T. Chiraftei

1. Vom executa volumul lucrărilor agricole de toamnă în toate cele 11 gospodării colective şi 9 întovărăşiri deservite pînă la 7 Noiembrie a.c., iar planul de însămînţări îl vom realiza pînă la 20 octombrie.
2. Vom lucra peste plan 300 hectare arături adînci de toamnă şi 500 hectare însămînţări de toamnă; în acest scop vom face contractări noi.
3. Vom economisi, la lucrările ce le executăm în campania de toamnă, 7.300 litri motorină şi 550 litri benzină.
4. Pînă la 28 septembrie vom da în folosinţă 6 apartamente, iar pînă la 25 septembrie — 2 dormitoare. Din resurse locale vom amenaja, pînă la 15 octombrie, baia pentru muncitori.

De asemenea, pînă la 15 octombrie vom termina construcţia atelierului mecanic, 3 remize pentru batoze şi castelul pentru aprovizionarea cu apă.

Din resurse locale vom construi, pînă la 1 octombrie, un grajd pentru cai.

5. Vom organiza recoltarea produselor din gospodăria anexă şi conservarea lor pînă la 30 octombrie, în vederea aprovizionării cantinei în timpul iernii.
6. Pentru a asigura îndeplinirea angajamentelor luate vom extinde metoda graficului orar la 5 brigăzi de tractoare, vom aplica metoda de reparaţii pe ansamble pe întregul atelier mecanic.
7. Vom desfăşura larg întrecerea socialistă pentru folosirea cît mai completă a maşinilor agricole cu care lucrăm, pentru buna îngrijire şi întreţinere a acestora.

Vom acorda titlul de „cel mai bun tractorist" în întrecerea pe profesii.

S.M.T. Făurei

1. Pînă la 7 Noiembrie vom realiza planul campaniei de toamnă şi vom depăşi planul la arături adînci de toamnă cu 1.000 ha. In acest scop vom face noi contractări.
2. Insămînţările de toamnă le vom termina cu 6 zile înainte de termenul planificat. Vom însămînţa în rînduri încrucişate o suprafaţă de 350 hectare.
3. Vom face economii de 11.000 litri motorină.
4. Pentru folosirea întregii capacităţi a maşinilor vom organiza 8 cuplaje de semănători.
5. Vom asigura executarea lucrărilor numai în condiţii agrotehnice corespunzătoare.
6. Vom antrena pe toţi tractoriştii, mecanicii, tehnicienii şi inginerii în întrecerea socialistă, vom acorda regulat stimulente morale celor mai buni tractorişti în cadrul întrecerii pe profesii. Două din brigăzile noastre vor aplica metoda graficului orar. Vom asigura condiţii bune de hrană şi de cazare mecanizatorilor.

Gospodăria agricolă de stat „Justin Georgescu"

1. Vom organiza recoltarea bumbacului, în aşa fel încît pînă la data de 25 octombrie această lucrare să fie terminată, iar din întreaga producţie să obţinem 80% calitatea I-a.
2. Pînă la 5 octombrie vom termina însămînţările de toamnă, iar pînă la 30 octombrie arăturile adînci de toamnă.
3. Pînă la 7 Noiembrie vom deţeleni 80 hectare teren neproductiv, suprafaţă ce va fi cultivată cu culturi furajere în 1955.
4. Vom reduce cu 7% consumul de carburanţi per hantru şi cu 5% valoarea pieselor de schimb planificate.
5. Pînă la 30 octombrie vom îndeplini planul anual la lapte de vacă, iar la lapte de oaie vom da peste plan 170 hl. pînă la 1 octombrie.
6. Vom da în folosinţă 12 locuinţe muncitoreşti pînă la 7 Noiembrie.

Pentru realizarea acestor angajamente vom îmbunătăţi organizarea şi conducerea întrecerii socialiste, vom populariza şi vom extinde metodele fruntaşilor în producţie, vom aplica metoda graficului orar la 2 brigăzi de tractoare, vom asigura organizarea cu 10% peste plan a schimbului de noapte la tractoare şi buna întreţinere şi îngrijire a maşinilor agricole.

Gospodăria agricolă de stat din comuna Urleasca

1. Vom executa recoltatul mecanic cu combinele pe o suprafaţă de 300 hectare porumb şi vom lua toate măsurile pentru conservarea acestuia în bune condiţii.
2. Pînă la 30 octombrie vom termina recoltarea bumbacului.
3. Pînă la 15 octombrie vom termina însămînţările de toamnă.
4. Vom mări, pînă la 10 octombrie, suprafaţa arabilă a gospodăriei cu 60 ha. prin deţeleniri.
5. Vom da peste plan, în lunile septembrie, octombrie, 9.000 litri lapte de vacă şi 1.000 litri lapte de oaie.
6. Pînă la data de 10 octombrie vom termina şi vom da în folosinţă grupul social şi dormitorul comun.
7. Vom aplica regulile agrotehnice înaintate ca: însămînţarea în benzi şi în rînduri încrucişate etc.; vom studia experienţa Eroului Muncii Socialiste Adochiţei Constantin şi o vom aplica în gospodăria noastră pentru asigurarea creşterii producţiei de lapte.
8. Vom populariza experienţa fruntaşilor noştri în producţie, vom organiza schimburi de experienţă pentru generalizarea metodelor acestora şi vom ajuta în muncă pe cei rămaşi în urmă, pentru a ajunge la nivelul celor fruntaşi.

Centrul mecanic Tulcea

1. Vom îndeplini planul producţiei globale şi marfă pe anul 1954 la data de 10 octombrie, iar sortimentele de plan la fabricarea pieselor de schimb pentru tractor şi utilaj agricol, pînă la data de 5 octombrie a.c.
2. Prin asigurarea unei juste corelaţii între valoarea producţiei globale şi fondul de salarii vom realiza o economie de 5% la fondul de salarii. Vom mări cu 5% productivitatea muncii faţă de sarcina planificată pentru fiecare salariat şi vom reduce preţul de cost cu 8% faţă de cel planificat.
3. Vom realiza o creştere de 3% a indicilor de utilizare a maşinilor-unelte faţă de sarcina de plan.
4. Vom reduce cu 40% rebuturile în turnătorie faţă de rebuturile admise.
5. Vom realiza peste sarcina de plan, pînă la 25 octombrie a.c., următoarele bunuri de larg consum: 50 garnituri fontă pentru sobe de gătit, 20 lămpi de gătit cu petrol, tip aragaz.
6. Pînă la 30 octombrie vom realiza economii în valoare de 25.000 lei.
7. Vom realiza, pînă la data de 30 octombrie a. c., prevederile din contractul colectiv care privesc îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai pe întreg anul 1954.

Pentru realizarea în termen a acestor obiective, colectivul nostru va desfăşura larg întrecerea socialistă pentru îmbunătăţirea calităţii reparaţiilor şi a pieselor de schimb.

— Vom generaliza două inovaţii aplicate la centrul mecanic şi vom definitiva, pînă la 1 octombrie, tema de inovaţie lansată pentru realizarea bancului de rodaj şi probă motor auxiliar K.D.

— Vom extinde metoda de reparaţii pe ansamble la motoare, metoda lucrului pe faze de operaţie la fabricarea pieselor de schimb şi utilaje.

Gospodăria agricolă colectivă „11 Iunie", comuna Pechea

1. Vom termina recoltarea florii soarelui pînă la 1 octombrie.
2. Vom termina recoltarea sfeclei de nutreţ pînă la 20 octombrie.
3. Vom termina însămînţările de toamnă pînă la 15 octombrie, însămînţînd, în rînduri încrucişate, o suprafaţă de 50 hectare.
4. Vom obţine peste plan, pînă la 30 octombrie, o cantitate de 30.000 litri lapte de vacă.
5. Vom achita creditele de producţie şi cele rambursabile din investiţii pînă la 15 octombrie a. c.
6. Pentru realizarea acestor angajamente, vom organiza planificarea muncii pe brigăzi, echipe şi om, vom face o justă repartiţie pentru folosirea din plin a capacităţii de lucru a maşinilor şi vom aplica întocmai regulile prevăzute de agrominim şi de zootehminim. Vom căra tot gunoiul la cîmp pentru a asigura, în 1955, recolte bogate.
7. Vom organiza întrecerea între brigăzi şi echipe, popularizînd şi generalizînd rezultatele fruntaşilor noştri.
8. Vom respecta întocmai prevederile statutului gospodăriilor agricole colective şi vom lupta pentru întărirea disciplinei în muncă.

Gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie", comuna Golăşei

1. Vom asigura recoltarea tuturor culturilor de toamnă la timp şi în bune condiţii.
2. Pînă la 30 octombrie vom îndeplini planul de producţie anual la lapte de vacă şi vom obţine în plus 9.263 litri.
3. Vom însămînţa cu semănătorile mecanice o suprafaţă de 500 hectare în rînduri dese şi 100 hectare în rînduri încrucişate, terminînd însămînţatul pînă la 15 octombrie.
4. Pînă la 30 octombrie vom achita în întregime creditele de producţie şi ratele de investiţii.
5. Pînă la 20 octombrie vom termina următoarele construcţii: o magazie cu o capacitate de 25 vagoane; o maternitate pentru 40 scroafe; o remiză.

Pentru realizarea acestor angajamente vom mobiliza pe membrii gospodăriei pentru a participa în proporţie de 100% la muncă.

Vom desfăşura larg întrecerea între brigăzile noastre.

Vom valorifica pe piaţa ţărănească 2.000 litri lapte, 2.000 bucăţi ouă, 190 purcei şi 5.000 kg. cartofi.

Intovărăşirea agricolă „6 Martie", comuna Mihălceni

1. Vom condiţiona şi vom trata întreaga cantitate de sămînţă de grîu necesară însămînţării celor 170 hectare.
2. Vom ara cu atelaje proprii o suprafaţă de 70 hectare şi cu maşinile S.M.T. — 100 hectare.
3. Pînă la 5 octombrie vom termina însămînţarea grîului; 20 hectare vor fi însămînţate în rînduri încrucişate.
4. Vom ara cu tractoarele S. M.T. 86 ha. arături adînci de toamnă.
5. Pînă la 7 Noiembrie vom căra cu atelajele proprii 1.000 tone gunoi de grajd pe terenurile ce vor fi însămînţate în primăvară.
6. Pînă la 15 octombrie vom preda la baza de recepţie întreaga cantitate de cote obligatorii la floarea soarelui, iar pînă la 25 octombrie — 100% din cantitatea de porumb.
7. Pînă la 1 noiembrie vom depune la C.E.C. întreg fondul de bază provenit din taxa de înscriere a membrilor întovărăşirii.
8. Vom mobiliza toate braţele de muncă şi vom folosi just toate atelajele existente.

Intovărăşirea agricolă „Vasile Roaită", comuna Galbenu

1. Vom recolta toate culturile de toamnă pînă la data de 1 octombrie.
2. Vom termina însămînţările de toamnă cu 15 zile înainte de termen pe suprafaţa de 348 ha. grîu şi orz de toamnă. Însămînţarea va fi executată mecanic, în rînduri dese, iar pe o suprafaţă de 60 ha. — în rînduri încrucişate.
3. Vom aplica îngrăşăminte naturale pentru culturile de primăvară pe o suprafaţă de 50 ha., în cantitate totală de 500 tone, pînă la 7 Noiembrie.
4. Pînă la 7 Noiembrie vom termina arăturile adînci de toamnă pe o suprafaţă de 340 ha., dintre care 140 ha. cu tractoarele şi 200 ha. cu vitele.
5. Toate aceste angajamente le vom realiza prin mobilizarea tuturor braţelor de muncă şi a atelajelor întovărăşiţilor şi prin folosirea maşinilor şi tractoarelor S.M.T.

Angajamentele ţăranilor muncitori din comuna Movila Miresei-Brăila

1. Vom termina în bune condiţii agrotehnice însămînţarea grîului de toamnă pe cele 819 ha., pînă la data de 1 octombrie, adică cu 10 zile înainte de termen, însămînţînd numai cu sămînţă condiţionată şi tratată.
2. Vom executa, pînă la 30 octombrie, arături adînci de toamnă pe o suprafaţă de 527 hectare.
3. Vom recolta, pînă la 30 octombrie, 70% din întreaga suprafaţă însămînţată cu bumbac şi vom preda statului toată recolta obţinută.
4. Vom achita în întregime statului, pînă la 30 octombrie, cotele de produse vegetale şi animale.
5. Vom sprijini conducerea cooperativei în aşa fel, încît, pînă la 30 octombrie, să-şi îndeplinească în întregime planul la achiziţii.
6. Vom preda la timpul prevăzut animalele contractate.
7. Pînă la 30 octombrie vom termina spitalul din satul Movila Miresei şi căminul cultural din satul Esna.
8. Pînă la 30 octombrie vom face pe marginea şoselei 5.500 gropi, astfel ca, în primăvara anului 1955, să plantăm pomi fructiferi.

Angajamentele ţăranilor muncitori din comuna Cuca-Bujorul

1. Vom termina recoltarea culturilor de toamnă pînă la 20 octombrie.
2. Vom termina însămînţările de toamnă pînă la 20 octombrie, asigurînd în acelaşi timp condiţionarea şi tratarea întregii cantităţi de sămînţă şi vom aplica îngrăşăminte naturale pe o suprafaţă de 200 hectare.
3. Pînă la 7 Noiembrie vom face arături adînci de toamnă pe o suprafaţă de 1.300 hectare, dintre care pe 150 hectare vom face arături pe curba de nivel (de-a latul coastei).
4. Pînă la data de 30 octombrie vom achita în întregime cotele obligatorii la produse animale şi vegetale.
5. Pînă la 7 Noiembrie vom achita în întregime impozitele către stat, taxele A.D.A.S. şi autoimpunerea.
6. Vom termina repararea şoselelor pe o distanţă de 20 km., vom repara podul de pe şoseaua Cuca — Galaţi — Băleni, pînă la data de 24 octombrie, iar pînă la 20 octombrie vom face un pod nou şi vom amenaja 13 fîntîni.

★

Muncitori, ingineri, tehnicieni şi funcţionari din S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat şi centre mecanice, membri ai gospodăriilor agricole colective şi ai întovărăşirilor, oameni de ştiinţă din agricultură, ţărani muncitori cu gospodării individuale mici şi mijlocii: In întîmpinarea celui de al II-lea Congres al P.M.R. şi a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie puneţi în slujba dezvoltării agriculturii toată hărnicia şi priceperea voastră! Analizaţi şi valorificaţi posibilităţile existente în fiecare unitate agricolă socialistă şi în fiecare gospodărie individuală, pentru a asigura strîngerea şi conservarea recoltelor de toamnă şi executarea muncilor de însămînţări şi arături! Luptaţi pentru însuşirea şi aplicarea regulilor agrotehnice şi zootehnice avansate! Folosiţi din plin capacitatea de lucru a maşinilor, a tractoarelor şi a atelajelor! Să luptăm pentru sporirea producţiei la hectar, pentru mărirea numărului de animale şi a productivităţii lor.

Prin realizările noastre în lupta pentru creşterea necontenită a producţiei agricole vegetale şi animale, să contribuim cît mai mult la ridicarea nivelului de trai al tuturor celor ce muncesc din patria noastră, să dovedim din plin dragostea şi devotamentul nostru faţă de partid şi guvern, faţă de scumpa noastră patrie.

Trăiască alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare!

Trăiască cel de al II-lea Congres al P.M.R.!

Nicolae Țic

Ucenicie

POVESTIRE

În iarna lui patruzeci și cinci m-am angajat pentru a doua oară la C.F.R. M-au dat mecanic de pompă, la Jibou. Lucram afară din oraș și înoptam într-o baracă de scînduri, alături de alți cinci. Noaptea, vîntul zgîlțiia baraca, ploaia o putrezea, iar noi ne zgribuleam și intram unul în altul, să ne încălzim. Uneori ploua mult și atuncea baraca se umplea de apă. Nu puteam dormi. Ședeam în picioare, rezemați de pereți.

— Pentru ce să mai trăim? ne întreba mereu Enciu Vasile, unul slab și adus din spate. Viață-i asta? Înainte am dormit pe paie, acuma iar pe paie! Tot un drac!

— Tacă-ți gura! striga moș Partenie. Eu nu mă amestecam în discuție. Nu știam ce să cred. Trăiam așa, de azi pe mîine. M-am ferit de politică. Cînd am intrat prima dată la C.F.R. în patruzeci, Balș Vasile, care pe atunci era șef de depou, m-a pus să semnez o declarație prin care mă angajam să nu fac niciun fel de politică. Am semnat. Pe urmă tot Balș m-a dat afară de la C.F.R. Zicea că nu mai e nevoie de mine. Am plecat atunci în sat, și am intrat slugă. Împlinisem treizeci și cinci de ani.

Într-o seară, ședeam întinși pe paie, în baraca noastră, cu gîndul să ne odihnim. Am auzit ciocănituri în ușă. A intrat un om înalt, neras și osos la față. Ne-a luminat cu un felinar, apoi a mormăit, clătinînd capul:

— Asta-i viață de cîine! De ce dormiți aici? Nici cîinii n-ar dormi!

— Noi dormim, am răspuns eu. N-avem unde.

— E vreun membru de partid aici?

— Nu-i.

— Dar sindicalist?

— Nu-i.

— De ce nu sînteți?

Am ridicat din umeri.

— Voi nu vă interesați de partid? Voi nu știți pe ce lume trăiți? Ce sînteți voi, ceferiști?

Iar am ridicat din umeri.

— Și-apoi dacă am fi comuniști, la ce ne-ar folosi? Tot un drac! a intrat în vorbă Enciu Vasile. Dacă comuniștii sînt mari și tari, atunci să ne dea paturi cu pernă! Dă-le dracului de paie, că m-am săturat de ele!

— Ați spus tovarășilor de la partid în ce condiții trăiți? Ați cerut sprijin?

— Am spus, am cerut. Balș, care-i mai mare, mi-a întors spatele. Asta-i tot. Mai mult bine nu mi-a făcut, am zis eu.

— Și după aceea? Ați început să înjurați. Frumos!

Omul acela a plecat, și de atuncea nu l-am mai văzut fața. Ziceam între noi că o fi fost de la plasă. Mai erau vreo cinci ceasuri pînă la ziuă. Ne-am ridicat în capul oaselor și o vreme ne-am uitat unul la altul. Nu știu de ce, dar mă simțeam rușinat.

— Badea, cum îi cu partidul? m-a întrebat moș Partenie.

— Nu știu, am zis. De unde să știu eu!

Moș Partenie și-a cuprins fața în palme și a rămas așa, ca un mucenic. Intrase abia de un an la C.F.R. Nu-l auzeam vorbind decît atunci cînd treceau trenurile. Își punea mîinile zbîrcite în șolduri și spunea: iacă, mai trece unul! La ce se gîndea moș Partenie cînd spunea vorbele astea — nu știu nici pînă azi.

— Credeți că partidul ăsta n-are la cine se gîndi decît la noi? a zis într-un tîrziu Enciu Vasile. Tot un drac, ori cu partid, ori fără el.

— Cum tot un drac, măi? Cum, tot un drac! a sărit moș Partenie. Gura — că te tai!

Am rămas uimit — nu-l mai auzisem pe moș Partenie vorbind atît de mult și de aspru.

— Badea, cum îi cu comuniștii? a repetat moș Partenie întrebarea. Tu ai fost ceferist și înainte. Trebuie să știi.

— Nu știu. Am stat departe de oameni și de cei buni, și de cei răi. Și-apoi am fost puțină vreme la C.F.R...

— Ce mai întrebi atîta cum îi cu comuniștii? a sărit iar Enciu Vasile. Nu-l vedeți pe Balș? Ăsta-i mai mare peste comuniștii de la depou. Un bețiv și un muieratic. Așa. Și un hoț. L-au prins că a furat scule și le-a vîndut.

— Așa-i, am zis eu. Balș e hoț.

Îl cunoșteam pe Balș Vasile din patruzeci, de la Timișoara. Balș m-a întîlnit odată, prin 43, cînd eram slugă și după ce mi-a plîns de milă, mi-a zis:

— Am o meserie grozavă pentru tine. Ai să te duci în Rusia, să boierești. Nu faci altceva nimic, decît să stai cu pistolul la spatele mecanicilor de locomotivă. Mecanicii sînt prizonieri ruși. Cînd fac vreo mișcare, tragi. Ale mele să fie păcatele. Încolo, te ții de rusoaice.

Am zis: Eu nu cunosc oamenii aceia și n-am de ce să-i omor.

S-a dus el, iar eu am rămas la stăpîni.

— Ăsta, Balș, îi mare hoț, am zis iar.

— Nu-s toți ca el, a îngăimat moș Partenie. Și dacă Balș ăsta face partidul de rușine și își bate joc de noi? Apoi, sgîlțîind pe unul care ședea tolănit, a întrebat: cum îi cu comuniștii?

— Nu știu, a spus celălalt, și s-a întors pe-o parte.

Simțeam cum întrebarea lui moș Partenie se cuibărește în mine, se învolbură și-mi pune stăpînire pe gînduri. Enciu Vasile a tras un pumn de paie și le-a așternut sub el, apoi s-a culcat. L-am auzit spunînd: tot un drac!

Eu și moș Partenie ne-am ridicat deodată, ca și cînd ne-am fi vorbit. Afară ploua. Am ieșit cu gîndul să nu mai intrăm niciodată în baraca aceea. Am trecut pe la casele unora, despre care moș Partenie știa că sînt în partid. Am sculat oamenii în puterea nopții. I-am lăsat să-și frece ochii de somn, apoi ne-am prins la vorbă cu ei. Moș Partenie asculta și din cînd în cînd repeta întrebarea care îl chinuia:

— Cum îi cu comuniștii?

Parcă eram niște oameni ai nimănui, azvîrliți din viață, care ne întorceam acuma, după ani și ani să cerem găzduire vieții. A doua zi, seara, ne-am îndreptat iar spre baraca aceea. Ușa era bătută în cuie. Omul acela pe care noi îl socoteam de la plasă, scrisese pe scînduri cu smoală: „Nimeni nu are voie să mai doarmă aici. Cine va fi prins aici va fi amendat. Dormitorul s-a mutat la depou".

— Tot un drac, mi-a zis Enciu Vasile. Ori cu ei, ori fără ei, tot un drac!

Eu cu moș Partenie m-am dus în acea zi de primăvară și-am făcut cerere de intrare în partid. Balș Vasile ne-a zis, cu răutate în glas:

— Vreți să vă înscrieți, să vă înfundați în politică pînă în coate? Treaba voastră. Ar fi mai bine să nu vă amestecați. Voi sînteți țărani, abia ați venit la C.F.R. Mai întîi învățați meseria — și apoi vede-om noi!

— Eu am mai fost ceferist, i-am zis. Îți aduci aminte?

— Nu te știu. Îi fi fost. Treaba ta!

După ce am plecat i-am zis lui moș Partenie: eu tot nu înțeleg ce-i cu Balș ăsta. Cînd era la Timișoara era legionar. Acum îi comunist. Adică noi să stăm în partid alături de el? Ce partid e ăsta?

— Dă-i în cap! a sărit moș Partenie.

Să-i dau în cap! Ce vorbă! am gîndit. Deocamdată el îi mai mare. Am ținut în mine ce știam, mai mult de teamă să nu pățesc tot eu vreun rău. Dacă nu mi-or da crezare? Atunci ce se întîmplă cu mine? Deocamdată e mai bine să nu-mi aprind paie în cap!

La scurtă vreme după asta s-a ținut o ședință de partid și tovarășii ne-au primit în rîndul lor.

Ceilalți patru, cu care lucram împreună, nu s-au înscris în partid.

Eu mă duceam la adunări. Ședeam ceasuri întregi în ședință și tăceam. Vorbea Balș, secretarul și pentru mine și pentru ceilalți. Seara mă înțelegeam cu nevasta: oare bine am făcut? Ea ridica din umeri: acuma fie cum o fi, numai să nu pățești ceva rău.

M-am întîlnit cu Balș și i-am zis să-mi dea și mie o carte, să văd și eu cum îi cu comuniștii și să aleg într-un fel — așa ori așa. Mi-a dat. Cînd i-am înapoiat cartea m-a întrebat:

— Ți-a intrat ceva în cap? Ce ți-a intrat? Zi-i, s-auzim.

I-am zis eu ceva, cum m-am priceput. Am vrut să deschid cartea și să citesc ce credeam eu.

— Las-o că ești prost. Du-te și vezi-ți de lucru. Tu ești țăran prost, măi, n-ai ce căuta în politică. M-am dus eu, m-am dus dar de lucru nu m-am apucat. Nu, că în capul meu se luau gîndurile la trîntă ca niște draci. Mă întrebam: oare de ce nu-l dau afară din partid pe Balș ăsta? Îi bețiv și muieratic și se poartă cu oamenii ca un patron. Stalin zice că trebuie să-i ajuți pe oameni să se țină pe picioare și să învețe cum să ajungă comuniști buni. Balș îmi strigă în față că-s prost și mă dă pe ușă afară.

M-am dus iar la Balș.

— Apoi nu-i bine cum te porți cu oamenii.

— Să fii sănătos.

— Tovarășul Stalin zice că omu-i om, nu cîine de lovit în cap.

— Să fie sănătos și tovarășul Stalin.

— Adică cum, tu te pui cu el? Ești tu mai mare ca el?

— Treaba mea.

Atunci m-am repezit la Balș, ca un apucat și i-am umflat obrajii cu pumni cît era el de secretar. M-au chemat îndată la plasă și mi-au strigat că mă dau afară din partid.

— Ba n-o să mă dați.

— Ba te dăm! De ce l-ai bătut pe secretar?

— Așa, l-am bătut pentru că-i porc, nu om. Auziți? Și-apoi să vă mai spun ceva, am îndrăznit: Balș ăsta a fost mare hoțoman înainte. S-a dat cu legionarii. Trebuie zvîrlit din partid! Asta-i!

Tovarășii m-au ascultat și mi-au zis să mă duc acasă și să-mi văd de lucru că au ei grijă de Balș.

Am așteptat eu o săptămînă, două, să-l schimbe pe Balș. Nimic! El era tot mare și tare. Peste încă vreo săptămînă m-au ales președinte de sindicat. Nu mă descurcam în munca asta. Atunci, de voie, de nevoie, m-am dus la Balș, deși îl dușmăneam, și i-am zis:

— Ce să fac acuma, ca președinte? Trebuie să știi, ești încă secretar.

— Ce să faci? Să-ți vezi lungul nasului!

— Asta pot s-o fac și fără să fiu președinte. Tu spune-mi ce treburi are un președinte.

— Ce treburi are un președinte? Ce treburi să aibă! Sindicatul e pe geantă, azi. Ce, sîntem în capitalism ca să trebuiască să lupți pentru interesele muncitorilor? Ce mai vrei!

— Adică sînt președinte de paie? Asta s-o crezi tu. I-am trîntit ușa în nas. A doua zi, Balș a trecut în inspecție, că era șef de depou și nu l-a găsit la post pe moș Partenie. A scris într-o condică: „Partenie Crișan a fugit de la lucru. Este amendat cu reținerea salariului pe trei zile". Mă pomenesc cu moș Partenie că vine la mine. Eu știam că omul nu fugise de la lucru. Îl trimiseseм chiar eu pe linie, cu niște scule. Mînios, am rupt foaia din condică, m-am dus la Balș și l-am tras la răspundere.

— Eu sînt partidul, auzi tu? mi-a strigat Balș. De mine să nu te atingi că te prăjești. Te zbor.

— Tu ești Balș, bețiv și muieratic, nu ești partidul! am strigat eu. Să nu te mai crezi buricul pămîntului că dai de dracu!

— Ce spui mă? Taci, că tu ești sindicatul! În fața partidului n-ai cuvînt. Cum, mă, tu vrei să mă înveți pe mine cum să conduc? Adică tu, sindicatul, vrei să încaleci partidul? Ieși afară!

— Nu ies!

— Ieși, că te trăznesc!

După întîmplarea asta, la depoul din Jibou s-a ținut o ședință la care veniseră și vreo doi-trei tovarăși de la plasă. Se uitau la mine ca la un bandit ori hoț de codru. Eram acuzat că am înjurat partidul și că l-am ținut parte pe nedrept lui moș Partenie. M-a făcut Balș cu ou și cu oțet și cît ai bate din palme a și ajuns să pună la vot excluderea mea din partid. Eu m-am îngrozit.

— Cine-i pentru excludere? am auzit ca prin vis.

Nici nu știu cum m-am ridicat și am ieșit în fața oamenilor. Cu ultima suflare am strigat, făcînd semn cu mîna:

— Stați, așteptați!

Oamenii au rămas în bănci, înțepeniți, iar mie îmi dăduseră lacrimile.

— Treci la locul tău, mi-a spus Balș. Cine e pentru?

— Nu trec pînă cînd nu vorbesc despre tine. M-am întors spre el, liniștit. Ai fost tu ori nu, legionar? Nu zice că nu, că te sugrum! N-ai venit tu și mi-ai zis să mă înscriu la legionari? Tu ai fost javră! Nu m-ai îndemnat tu să plec în Rusia, să omor oameni? Tu ai fost banditul!

— Să nu vorbești așa! a sărit Balș cu spume la gură.

— Să vorbească! au strigat oamenii.

Așa, îndîrjit cum eram, am vorbit poate mai bine de un ceas. Nici n-am băgat de seamă cînd Balș s-a ridicat ca un lup de pradă. S-a repezit la mine și m-a pus la pămînt, apoi și-a scos carnetul de partid.

— Na, să fie carnetul ăsta al dracului, că nu-mi mai trebuie! Să fiți și voi ai dracului!

A zvîrlit carnetul sub bănci și a ieșit, fioros. S-a îndreptat spre crîșmă și acolo l-a apucat miezul nopții. Eu am luat carnetul de sub bănci și l-am pus pe masă în fața celor de la plasă. Era tăcere în sală, ca în mormînt.

Am votat excluderea lui Balș. După aceea, m-au propus oamenii pe mine secretar. Eu am zis:

— Nu-s în stare...

Unul dintre tovarășii de la plasă s-a ridicat, liniștit și mi-a spus, parcă m-ar fi mîngîiat:

— Dacă nu ești în stare și nici nu vrei să fii, atunci ce mai cauți în partid? Adică vrei să fii comunist cu numele? Decît așa, mai bine zvîrle de pe acuma carnetul și gata. Hai, zvîrle-l! Ce mai aștepți?

Am simțit cum mi se înfioară părul în cap și-apoi cum încărunțește. Am băgat mîna în buzunar și am strîns carnetul în neștire, pînă l-am mototolit. Am zis, în șoaptă, mai mult pentru mine:

— Primesc și mă jur aici, în fața voastră, să fiu un comunist așa cum trebuie.

— Apoi așa, a zis tovarășul acela, învață să-ți faci ucenicia în partid!

Cred că nu greșesc cînd spun că de fapt atunci, în clipele acelea, am intrat în partid.

Peste vreo lună, a venit Enciu Vasile la mine și m-a întrebat de toate, de la sănătate, pînă la statutul partidului.

— Pe mine mă primiți dacă fac cerere?

— Vrei să intri în partid? Tu, care ziceai că-i tot un drac? Tu care ai înjurat partidul?

— Eu. Tu te-ai convins mai devreme, eu mai tîrziu.

— Și zici că vrei să fii comunist?

— Vreau. Am să mă lămuresc eu bine pînă la urmă, că doar nimeni nu s-a născut comunist. Vreau să fiu cu voi.

— Măi Enciule, d-apoi tu nici de lucru nu prea te ții în ultima vreme. Pleci sîmbăta din Jibou și te întorci miercurea. Ce treabă e asta? Unde pleci?

A roșit un pic, apoi mi-a zis:

— La niște neamuri. Am pe cineva bolnav.

— Bine, dar să nu lași lucrul. Ești muncitor, vezi-ți de meserie.

Eram numai noi doi, într-o cămăruță cu pereții scorojiți, cu lozinci și mese scrijelate. Enciu ședea în fața mea, tăcut. Avea o înfățișare cucernică, de om care se spovedește și cere iertarea păcatelor.

— Te recomand eu partidului, i-am zis, dar să fii om. De aici încolo răspund pentru tine ca și pentru mine.

— Așa-i, a zis el. Eu de rîs nu te fac, numai tu să mă lămurești.

Am stat vreo cîteva luni secretar, apoi m-au trimis să învăț într-o școală de partid, să învăț că tare îmi era mintea întunecată.

Către sfîrșitul școlii am primit o scrisoare de la moș Partenie, mecanicul de pompă din Jibou, pe care aproape că-l uitasem. Îmi scria că dacă ar fi după el, mi-ar da un vot de blam, să-l port în spate o viață. „Tu l-ai primit în partid pe Enciu, acuma vino și-l scoate tot tu. Ăla-i contra, tu l-ai luat la sîn".

Enciu Vasile, la vreun an după ce intrase în partid, a plecat de la C.F.R. S-a dus acasă, în satul lui. Moș Partenie zicea că are avere și-i chiabur. Am înlemnit. Mi-am adus aminte că înainte de a fi primit în partid, Enciu lipsea mereu de la lucru. Zicea că merge la niște neamuri ale lui, care sînt bolnave. Cu siguranță Enciu fugea acasă, ca să-și lucreze pămîntul. Avea pămînt. Venise la C.F.R. numai ca să cîștige bani.

N-am spus nimănui despre scrisoarea lui moș Partenie. Viața mea s-a întunecat ca cerul înainte de furtună. Peste cîteva zile am fost repartizat instructor la comitetul raional de partid. Tovarășii mă știau și s-au bucurat. Nici lor nu le-am spus nimic despre Enciu Vasile. M-au trimis pe teren într-o gospodărie. Am zis că mă duc. Am alergat la gară și am luat primul tren către satul Corla, unde aflasem că trăiește Enciu.

Omul m-a îmbrățișat ca pe un frate, m-a dus în casă și m-a ospătat. Eu eram înăsprit și tulbure la suflet.

— De ce ai plecat de la depou?

— Vai de capul meu! Mi-a murit mama, după aceea mi-a murit tatăl... Vai de capul meu. Nu mai puteam. Lucrez aici, am un pic de pămînt și activez la partid.

— Am auzit că ești chiabur!

— Vai de capul meu! Dar cum poți crede asta! Măi Petrică, parcă nu ne-am fi cunoscut pînă acuma!

— Cînd lucrai la C.F.R. aveai avere?

— Aveam, un pic...

M-am dus la sfat. Mi s-a zis că nu-i chiabur.

— Om cumsecade, tovarășe, își trage și el sufletul pe aici. Îi și membru de partid, om bun.

M-am mai liniștit. Cînd am plecat din Corla, Enciu mi-a dat o traistă cu merinde, din prietenie, să am pe drum. Eu am luat traista, dar nu m-am atins de mîncare. Nu știu de ce, dar nu m-am atins. M-am dus în gospodăria din Hida, unde fusesem trimis de raion și am întrebat cum merg treburile.

— Cum să meargă, prost! a zis președintele. Tineretul nu lucrează la noi, se duce la chiaburi.

— Cum așa?

— Așa. Iacă este în Corla un chiabur, unul Enciu. Ăsta e și muzicant. În fiecare duminică vine aici și cîntă din clanaret. Nu primește bani. Cere feciorilor care fac hora să-i lucreze pe cîmp. Și iacă, feciorii se duc.

— Se duc, am îngînat eu prostit.

Am lăsat traista aceea pe o masă, am uitat să spun bună ziua și am întins-o spre Corla. Tremuram ca trestia la bătaia vîntului de atîta mînie cîtă se adunase în mine. Am ajuns în sat tocmai seara, cînd feciorii aceia care îi lucrau lui Enciu se întorceau de pe cîmp. Enciu a vrut să-mi zîmbească, dar a rînjit. Era un bărbat de aproape cincizeci de ani, cu capul mare, neras, cu hainele pătate de balegă și pămînt.

— Te-ai întors din drum?

— M-am întors să-ți văd slugile. Astea sînt? am întrebat arătînd feciorii din gospodărie, care-i lucrau pămîntul.

Enciu s-a scofîlcit dintr-odată în obraji și a lăsat capul în pămînt. I-am privit fața și am văzut cum își mișcă fălcile, ca un lup care se pregătește să sfîșie.

— Hai dincolo, în cealaltă cameră, a zis.

Nu m-am putut opri și-am strigat, ieșit din minți.

— Stai aici și spune cît pămînt ai!

— Am, de la ai mei. Cît mi-au lăsat.

Enciu a căzut în genunchi, ca un slăbănog și mi-a cuprins genunchii.

— Măi Petrică, măi, nu te prosti! Oameni sîntem!

— I-am desprins mîinile. Îi curgeau bale. Îmi umpluse hainele de bale. Ședea întins pe jos și se tînguia.

— Îs bătrîn și eu și necăjit. Amîndoi am fost ceferiști.

L-am lăsat acolo, să se tăvălească și m-am dus la secretarul de partid. Acela era un gospodar cumsecade, trecut de patruzeci de ani, tăcut și liniștit. Mi-a zis:

— Enciu îi chiabur, eu am spus-o, dar nimeni nu vrea să mă creadă. Ăsta avea pămînt și cînd lucra la C.F.R. Pe urmă a mai luat pămînt cu japca de la niște neamuri și s-a chiaburit. Nu i-a mai trebuit C. F. R. Eu am zis să-l trecem la chiaburi, dar ceilalți nu m-ascultă. Zic să-l lăsăm în pace, că-i membru de partid.

— Îi chiabur, am strigat eu, înăbușit.

— Îi... Oamenii din sat zic că ar găzdui din cînd în cînd un hoț de codru din aceia care mai colindă pe aici. Eu nu știu, n-am văzut.

Am convocat ședință de partid și am trimis doi oameni zdraveni să-l aducă pe Enciu. Omul a venit îmbrăcat tot în hainele acelea pătate cu pămînt și balegă. A vrut să se așeze în fundul sălii, dar l-am dus în față. Acolo a rămas, înțepenit, parcă l-ar fi bătut cineva în cuie. N-a ridicat capul nici cînd cei de față i-au zis că-i chiabur și a exploatat ani de zile, înainte de a pleca la C.F.R.

Secretarul, care se simțea mai la putere acum, a întrebat:

— Cine-i omul ăla care vine la tine mereu?

Enciu nu s-a clintit. Mut, privea în pămînt și își mușca buzele. Se vedea neputincios, zdrobit. Cineva l-a sgîlțîit. Atunci Enciu a sărit ca ars.

— Nu sînt chiabur, tovarăși, a strigat, înăbușit. Nu mă nenorociți, nu vă faceți păcate cu mine! Am puțin pămînt, cît să trăiesc!

— Scîrba dracului! a sărit careva. Să spui aicea, în fața adunării, cine-i banditul ăla care se ascunde la tine!

— Niciun bandit, a zis Enciu, printre lacrimi. Tovarăși, eu țiu la partid mai mult ca la ochii din cap! Nu mă nenorociți. Eu nu pot trăi fără partid!

Cei de față au izbucnit în hohote de rîs.

Am continuat ședința și am votat excluderea lui Enciu.

Tîrziu, am luat drumul spre gara cea mai apropiată, ca să ajung la raion. Trebuia să străbat, în miez de noapte, un deal și o vale, apoi iar un deal. Drumuri neumblate de mine. Mergeam agale, ca omul împăcat cu el.

Urcam al doilea deal. Îngînam un cîntec din copilărie. Nu s-auzea decît foșnetul frunzelor. Ascultam foșnetul frunzelor — și dintr-odată mintea mi s-a întunecat. Prima lovitură, dată pe la spate, m-a doborît... A doua, a treia... Am simțit că cineva mă leagă. Mi s-a părut că acela care îmi leagă mîinile e Balș. Pe Enciu l-am cunoscut bine.

Îmi ieșiseră în cale sălbăticiunile.

M-au aruncat într-un șanț. Am auzit pași, depărtîndu-se.

Nu știu cîtă vreme a trecut pînă ce am reușit să îngăim:

— Nu m-ați omorît. N-ați putut. Trăiesc.

Am căzut din nou, leșinat. A doua zi m-au găsit oamenii și m-au dus cu o căruță la spital. Trăiam.

O carte interesantă pentru tineret (*)

A apărut, nu de mult, „Geometria recreativă" de Ing. B. Iosub. Cartea cuprinde 125 probleme de geometrie rezolvate direct sau propuse spre rezolvare, dar a căror soluționare este dată la sfîrșitul fiecărui capitol.

Scrisă într-un stil vioi, cu foarte mult umor, cartea constituie o lectură atrăgătoare și distractivă. Citind „Geometria recreativă" cititorul se distrează și distrîndu-se se instruiește, ascuțindu-și raționamentul și însușindu-și, totodată, prin exemple concrete, metoda deductivă a geometriei.

Lectura cărții este cu atît mai atractivă și mai instructivă, cu cît autorul a știut să așeze unele capitole și probleme în cadrul lor istoric. In felul acesta citind „Geometria recreativă" aflăm cum Tales din Milet a aplicat în mod practic celebra teoremă care-i poartă numele la măsurarea înălțimii piramidei lui Cheops, că chinezii cunoșteau teorema ce poartă numele lui Pitagora cu 2000 ani înaintea lui Pitagora, cum măsurau artileriștii ruși distanțe inaccesibile în urmă cu 350 ani, cum a găsit celebrul Euler legile de desenat figuri dintr-o singură trăsătură de creion etc.

Unele probleme apar ca simple povestiri scurte din a căror lectură cititorii puțini cunoscători în ale matematicei află ceva nou, iar cei care au cunoștințe mai bogate în matematică își creează o satisfacție. Un exemplu îl constituie problema 85, „Un rămășag geometric" pe care o redăm mai jos:

„Adam Riese renumitul calculator din secolul XVI, se întîlni odată cu un topometru, care purta foarte orgolios pe pălăria sa o cocardă de argint în formă de compas, ca semn distinctiv al meseriei sale.

Lăudăroșenia acestui om îl supără pe Riese. Pentru a-i da o lecție, celebrul calculator îi propuse următoarea problemă:

„Cine va putea construi mai repede cele mai multe triunghiuri dreptunghiuri pe o ipotenuză dată AB?"

Topometrul acceptă rămășagul și începu construirea de triunghiuri dreptunghice, așa cum se pricepu el. Din extremitatea A a segmentului AB a dus o dreaptă AC și din B o perpendiculară pe AC, obținînd astfel primul triunghiu dreptunghic. Apoi a continuat în mod asemănător construcția cu dreapta AD și așa mai departe.

Adam Riese a procedat altfel. El construi frumos pe segmentul AB ca diametru, o semicircomferință, apoi din diferitele puncte ale acestei semicircomferințe a dus perechi de drepte la extremitățile A și B ale ipotenuzei date. Vă închipuiți că în felul acesta Adam Riese putu construi mult mai repede și mult mai sigur un număr foarte mare de triunghiuri dreptunghice, cîștigînd rămășagul. Și asta, numai pentru că Adam Riese știa foarte bine că orice unghi înscris într-un semicerc are 90 grade".

Multe probleme, deși recreative, sînt probleme practice pe care le pune viața de toate zilele. Autorul le-a făcut recreative prin modul plăcut și de multe ori umoristic în care a știut să le enunțe și prin soluțiile simple pe care a știut să le dea acestor probleme, care la început par foarte complicate. De exemplu, la pagina 180 găsim problema 108 intitulată: „O dreaptă în patrulater în trei părți: Știți cum?"

Rezolvarea care se găsește la pagina 186 este următoarea:

„La prima vedere, problema vi se pare imposibilă de rezolvat, pentru că fiecare se gîndește la un patrat sau la un dreptunghi, la un romb sau la un paralelogram, la un trapez sau la un patrulater convex oarecare. O dreaptă, veți spune, nu poate împărți un patrulater decît în două părți.

Cine a avut însă ocazia să vadă jurnalul cinematografic „actualitatea în imagini" în care se arată cum studenții sovietici se ocupă de elevii de liceu în cercurile de matematică, a putut „prinde" și rezolvarea acestei probleme. Este vorba de un patrulater concav. Orice dreaptă care taie trei din laturile patrulaterului, taie și pe a patra, iar patrulaterul se împarte în trei părți".

Problemele tratate în „Geometria recreativă" fie că fac parte din capitolul de „geometrie în aer liber" sau se referă la „figuri dintr-o singură trăsătură", fie că sînt probleme de „geometrie din hîrtie și carton", sau jocuri din „geometrie cu chibrituri" sînt toate probleme practice care ușurează mult înțelegerea și aplicarea geometriei.

Capitolul „Iluziile optice" cuprinde numeroase exemple de deformare a figurilor și mărimilor geometrice, aplicate științific, și arată cum acestea sînt folosite practic în diverse aplicații.

Bineînțeles că din carte nu lipsesc nici celebrele „Paradoxe geometrice" cunoscute ca exemple de matematică recreativă. Paradoxele geometrice sînt probleme în care printr-o demonstrație aparent riguroasă se ajunge la rezultate absurde, paradoxele. In acest capitol sînt expuse un număr de astfel de probleme cu demonstrații care aparent sînt riguros matematice, dar care în realitate cad în afara matematicii.

Tot odată, la fiecare problemă este redat și modul de descurcare al firului falsului raționament. In acest fel, aceste probleme, pe lîngă că sînt distractive, sînt și foarte instructive.

Volumul se termină cu o anexă care cuprinde date biografice ale tuturor oamenilor de știință despre care se pomenește în carte. În acest fel cititorul află dintr-o lectură scurtă și concisă, care a fost contribuția unor oameni de știință la dezvoltarea matematicii și la propășirea științei în general, din cele mai vechi timpuri și pînă în prezent. In carte este redată viața unor oameni de știință romîni, cum sînt Ion Ionescu și Gh. Țițeica care au contribuit mult la popularizarea matematicii. De asemenea, este descrisă viața marilor matematicieni Ianos Bolyai și Nicolae Lobacevschi înrudiți prin geniu și prin creație și deschizători de drumuri în științele matematice.

Cu „Geometria recreativă" autorul a făcut un mare pas înainte față de „Matematica recreativă" (lucrare precedentă a aceluiași autor).

Cartea este frumos și sugestiv ilustrată și are o bună tehnoredactare.

„Geometria recreativă" este o carte folositoare de popularizare a matematicii și un stimulent pentru studiul acestei științe. Citind această carte tinerii se vor putea convinge mai bine de falsitatea concepției burgheze care mai dăinuie în mintea unor elevi, concepție după care disciplinele matematicii constituie un studiu arid, rezervat unui cerc foarte restrîns de oameni și rupt de practica vieții de fiecare zi. Lectura acestei cărți oferă tinerilor o recreație și o satisfacție similară cu aceea a jocului de șah. Problemele din această carte, indiferent de pregătirea tinerilor, le oferă un mijloc de a-și petrece timpul plăcut și cu mult folos.

B. SOLONICOFF

*) „Geometria recreativă" de Ing. B. Iosub — Editura Tineretului a C.C. al U.T.M.

Comisia de control obștesc sesizează...

IAȘI (de la corespondentul nostru).

Pe lîngă comitetul de întreprindere al Atelierelor C.F.R. din Pașcani funcționează o comisie de control obștesc. Membrii săi, salariați ai atelierelor, s-au deplasat în ultima vreme pe la unitățile comercial-cooperatiste din Pașcani. Ei au putut constata astfel că în majoritatea magazinelor deservirea consumatorilor se face în condiții tot mai bune, aceștia fiind deobicei mulțumiți de felul în care au fost deserviți. Cu toate acestea, în deservirea consumatorilor în bufetele și restaurantele din Pașcani cît și în alte unități ale comerțului cooperatist și de stat, mai dăinuie numeroase lipsuri care trebuiesc de îndată lichidate. Astfel, la restaurantul nr. 2 din oraș unde este responsabil tov. I. Katz, unii ospătari ca de pildă Maria Subchinschi, M. Herșcovici, I. Roșețeanu și alții, obișnuiesc să nu dea restul cuvenit consumatorilor și să-și oprească în mod voit sume de bani. La Maria Roșețeanu de pildă au fost găsite de către membrii controlului obștesc sume de bani peste încasările zilnice. Același lucru s-a întîmplat și la Anica Iacobescu, ospătară, de la restaurantul nr. 1. Într-una din zile la ea a fost găsită în plus suma de 98,25 lei.

La restaurantul gării din Pașcani se practică de asemenea un obicei nesănătos. Halbele de bere sînt umplute pe jumătate iar din berea rămasă ospătarii I. Lupu și A. Rosnovăț vînd clienților fără bonuri însușindu-și banii.

Deficiențe serioase în deservirea consumatorilor există și la ghișeul de distribuirea pîinii nr. 1, unde este responsabilă Teodora Hirițescu. În acest magazin nu există condică de sugestii și reclamații, nu este un registru unic de control și nu se respectă bonurile zilnice de pîine.

Aceste lipsuri sezisate de membrii comisiei controlului obștesc de pe lîngă Atelierele C.F.R. Pașcani se cer deîndată lichidate. Forurile superioare ale unităților mai sus menționate au sarcina de a analiza situația din aceste unități și a lua măsuri serioase menite să ducă odată pentru totdeauna la lichidarea unor asemenea lipsuri.

Cresc veniturile colectivei

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru Isacov Svetislav).

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Otelec a realizat anul acesta venituri însemnate.

Numai din vînzarea castraveților, roșiilor și lubenițelor din grădina de legume s-a obținut un venit de 57.762 lei iar din vînzarea porcilor, mieilor și a altor produse animale a fost obținut un venit de 55.800 lei.

O însemnată cantitate de produse a fost valorificată prin cooperație. Peste 54.134 kg. castraveți au fost vîndute unor instituții, contribuind astfel la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu legume proaspete.

Veniturile gospodăriei agricole colective cresc mereu și odată cu ele crește și bunăstarea colectiviștilor.

In curtea Școlii medii de 10 ani nr. 12 fete din București, elevele, așa precum puteți vedea în fotografia noastră, joacă volei în timpul orelor libere. Ele se pregătesc intens pentru viitoarele meciuri pe care le vor susține.

Din experienţa Comsomolului

Zile de muncă ale comsomoliştilor de la sate

V. Gorbaciov

Povestirile de faţă sînt extrase din cele spuse de secretarii organizaţiilor comsomoliste, care au participat la o consfătuire organizată de Comitetul regional de Comsomol din Voronej. Aceste povestiri vorbesc despre iniţiativa comsomoliştilor de la sate.

ÎN TABĂRA DE CÎMP

În cîmpul deschis staţiona un vagon pe roţi. Lîngă el se aflau două butoaie cu carburanţi, un şopron înjghebat în grabă. În vagon se odihneau numai tractoriştii. Ajutorii de tractorişti, conducătorii de semănătoare, cărăuşii plecau în fiecare zi să doarmă în sat la vreo cîţiva kilometri. Din această cauză tractoriştii îşi terminau de multe ori munca mai devreme iar dimineaţa se apucau de ea mai tîrziu. De se întîmpla că trebuia să se facă o mică reparaţie la vreo maşină, dădeau fuga la staţiunea de maşini şi tractoare. Mîncarea era gătită în sat şi pînă o aduceau se răcea de tot. Lipsuri erau multe, dar toţi se împăcau cu ele.

Aşa a fost acum doi ani, cînd în raionul Pavlovsk colhozurile erau mici şi brigăzile de tractoare erau nevoite să rătăcească cu vagonul lor dintr-un colhoz într-altul. Dar după ce cele cinci colhozuri s-au contopit într-unul singur şi ogoarele acestuia au fost repartizate anumitor brigăzi, viaţa nomadă a tractoriştilor a încetat. Acest lucru nu s-a petrecut de la sine, ci din iniţiativa comsomoliştilor. Ideea creării unei tabere permanente de cîmp în fiecare brigadă agricolă şi-a exprimat-o pentru prima dată tractoristul comsomolist Saşa Kudelin. El şi-a împărtăşit gîndurile şefului brigăzii de tractoare Ivan Osipenko.

— Este un lucru bun, — îl aprobă brigadierul, — şi trebuie să începem rezolvarea lui, noi, comsomoliştii.

Unii dintre membrii conducerii au încercat să obiecteze. La construirea taberelor vor trebui, cică, oameni, materiale, or toate acestea nu sînt prevăzute în plan. Atunci comitetul de comsomol a insistat ca problema construirii unei tabere permanente de cîmp să fie discutată la adunarea generală a membrilor artelului agricol. Colhoznicii au sprijinit în unanimitate propunerea comsomoliştilor.

Peste o săptămînă, comsomoliştii în frunte cu Saşa Kudelin au început să facă chirpici, să care piatră şi cărămizi la locul construcţiei. Ei au dărîmat două case vechi şi au folosit grinzile bune la construcţia taberei. Exemplul comsomoliştilor a fost urmat de întregul tineret al colhozului. În zilele de duminică şi după lucru băieţii şi fetele ieşeau la strîngerea materialelor de construcţie, luau parte la construirea taberei. Munceau cu avînt. Unii pregăteau chirpici, alţii aşezau grinzile, iar alţii făceau sobele. Şcolarii din clasele mai mari săpau gropi pentru sădirea pomilor fructiferi. Tinerii colhoznici au fost ajutaţi de brigada de tractoare a lui Ivan Osipenko.

Astfel, cu forţele comsomoliştilor, într-una din brigăzile agricole ale colhozului „Lenin", a fost creată acum doi ani o tabără de cîmp. Anul trecut, lîngă clădirile de locuit s-a mai construit o cantină cu bucătărie, un colţ roşu, un mic atelier de reparaţii. În primăvara anului acesta au fost plantaţi mulţi meri, pruni, vişini, salcîmi şi liliac.

Acum te poţi odihni bine în tabăra de cîmp. În casa spaţioasă, proaspăt văruită se află trei dormitoare: unul pentru tractorişti, al doilea pentru ajutorii de tractorişti şi al treilea pentru colhoznice. Tractoriştii fac singuri în atelierul lor reparaţiile mărunte la maşini. Acum în această tabără se construieşte o baie, un şopron mare pentru adăpostirea maşinilor şi inventarului...

Iniţiativa comsomoliştilor artelului agricol „Lenin" a fost însuşită de tineretul altor colhozuri din raionul Pavlovsk. În anul acesta în întreaga regiune Voronej s-au construit tabere permanente de cîmp pentru brigăzile de tractoare şi agricole, care lucrează pe cîmp de la începutul primăverii pînă spre sfîrşitul toamnei.

OFENSIVA ÎMPOTRIVA RÎPELOR

Anea Korîşeva, secretara organizaţiei comsomoliste a artelului agricol „Molotov" din raionul Davîdovka se întorcea de la consfătuire. Era pe la începutul primăverii. Pe drum se auzea şipotul pîrîiaşelor, cîntau ciocîrliile.

Fata se gîndea la sarcina trasată de secretarul comitetului raional de comsomol de a discuta hotărîrea plenarei Comitetului Central al Partidului în adunarea de comsomol.

Valorificarea pămînturilor virgine, înţelenite şi puţin productive este o sarcină importantă, care priveşte întreaga ţară, — se gîndea Anea. — Dar ce pot face ei, comsomoliştii de la sate, dacă în colhozul lor nu există pămînturi înţelenite, iar terenurile nisipoase şi rîpele nu sînt bune pentru culturile de cereale?

Ea văzu pe drum o rîpă care se surpa pe cîmpul colhozului vecin. Rîpa se apropia cu un capăt de drum. Anea se gîndi că atunci cînd era încă şcolăriţă şi trecea pe aici, rîpa era departe de drum. Tot gîndindu-se la aceasta, ea îşi aminti de un articol dintr-o revistă. În el se arăta cum trebuie să fie dusă lupta împotriva eroziunii solului.

Rîpele şi vîlcelele trebuie să fie îngrădite, plantîndu-se pe povîrnişurile lor arbuşti, — gîndi ea. Cel mai bine cu aluni. Ei au rădăcinile ramificate, puternice şi vor opri surparea solului. În plus vom strînge şi alune.

Peste cîteva zile Anea Korîşeva luă cuvîntul la adunarea comsomolistă, explică hotărîrea plenarei din februarie-martie a C.C. al P.C.U.S. cu privire la extinderea semănăturilor de culturi de cereale prin valorificarea pămînturilor virgine, înţelenite şi puţin productive.

— În colhozul nostru 60 hectare se pierd degeaba din cauza rîpelor şi locurilor nisipoase — a spus ea. — Să valorificăm această suprafaţă de teren şi colhozul nostru va fi şi mai bogat. Haideţi, tovarăşi, să pornim o ofensivă împotriva rîpelor, terenurilor nisipoase şi mlaştinilor...

Comsomoliştii au aprobat cu multă căldură propunerea conducătoarei lor, iar peste cîteva zile această problemă a fost discutată în şedinţa lărgită a conducerii colhozului. Conducerea a sprijinit pe tinerii iniţiatori. Curînd un grup de comsomolişti, în frunte cu Anea Korîşeva, a plecat cu un camion la gospodăria silvică de stat din Davîdovka şi a adus de acolo puieţi de pomi şi arbuşti fructiferi. Apoi, într-una din duminici, tot satul a ieşit la sădirea puieţilor. Oamenii au fost împărţiţi în echipe, în fruntea cărora se aflau comsomolistele Anea Korîşeva, Nataşa Cerepnina, Nadea Steganţeva şi Raia Karaiceva. Sădirea a fost condusă de un specialist în ameliorarea terenurilor prin împădurire, care venise de la S.M.T. Davîdovka, fiind invitat de colhoz. În urma muncii dîrze a tineretului pe o parte a marei rîpe de 4 kilometri au fost plantaţi meri, peri, aluni, vişini, liliac, salcîmi. În toamna anului acesta comsomoliştii vor continua sădirea.

— Munca pe care am început-o o vom duce pînă la capăt, — spunea Anea Korîşeva.

FERMA TINERETULUI

Era în toamna anului 1953. Întreaga ţară discuta hotărîrea istorică a plenarei din septembrie a C. C. al P.C.U.S. A studiat această hotărîre şi Ivan Dolghih, secretarul organizaţiei comsomoliste a colhozului „Stalin" din raionul Verhne-Hava. El sublinia rîndurile din ziare, îşi nota ce era mai principal. Secretarul se pregătea pentru adunarea de comsomol.

După cîteva zile, într-o seară se adună la club multă lume. La adunarea deschisă de comsomol venise tot tineretul. Erau aici şi colhoznici mai vîrstnici. La masa prezidiului împreună cu comsomoliştii şedeau preşedintele consiliului de conducere al colhozului, Mitrofanov şi secretarul organizaţiei de partid Kiseliov.

Referatul a fost scurt, dar discuţiile s-au prelungit pînă tîrziu. Tinerii colhoznici au vorbit cu avînt despre posibilităţile uriaşe pentru dezvoltarea continuă a agriculturii pe care le deschide hotărîrea plenarei Comitetului Central al Partidului.

În încheiere a luat cuvîntul preşedintele colhozului, care a chemat tineretul la luptă activă pentru îndeplinirea hotărîrilor partidului şi guvernului. Adunarea s-a desfăşurat cu însufleţire. În hotărîre s-a spus, printre altele, că organizaţia comsomolistă va lua sub patronaj fermele zootehnice.

La cîteva zile după adunare, în casa tinerei colhoznice Maria Peşkova a intrat secretarul organizaţiei comsomoliste Ivan Dolghih.

— Ascultă Maşa, — i se adresă el fetei, — trebuie să dăm ajutor fermei de produse lactate.

— Foarte bine, dar ce mă priveşte pe mine aceasta?

— Comitetul de comsomol a hotărît să te recomande ca mulgătoare.

— Pe mine? Dar eu nici nu ştiu să mulg, — îi răspunse Maşa zîmbind.

— Ai să înveţi. Colhoznicele cu experienţă te vor ajuta. Va veni la noi şi un zootehnician, care vă va da lecţii...

Maria primi să devină mulgătoare. De la ea, Ivan Dolghih se duse la Tatiana Derevenskih, Zinaida Levina şi la alte fete. A doua zi el se înfăţişă împreună cu ele la preşedintele colhozului. Cu toţii plecară apoi la fermă.

Acolo munca era în toi. Tinerii colhoznici văruiau pereţii, îndepărtau gunoiul, reparau podelele. Un mecanic de la S.M.T. termina de instalat funicularul spre iesle.

— Iată, că v-a venit şi schimbul, pe care îl cereţi mereu, — se adresă preşedintele mulgătoarelor mai vîrstnice. — Ajutaţi-le pe aceste fete, învăţaţi-le măiestria voastră, iar apoi vă vom transfera la o muncă mai uşoară.

Iar după încă vreo cîteva zile conducerea colhozului îl numi pe secretarul de comsomol Ivan Dolghih responsabilul fermei. Astfel ferma de produse lactate a colhozului „Stalin" deveni o fermă a tineretului.

A trecut toamna şi iarna. Pînă la începutul perioadei de fătare a vacilor, tinerele mulgătoare şi îngrijitoare de viţei îşi însuşiseră bine noua muncă. Surorile Maria şi Tatiana Peşkova, Elena Varlamova, Zinaida Levina şi Tatiana Derevenskih, îngrijind bine animalele, au obţinut mari cantităţi de lapte. Smaghin, zootehnicianul detaşat la muncă permanentă în colhoz, i-a ajutat pe tinerii crescători de animale să facă ordine exemplară la fermă, a organizat învăţămîntul zootehnic şi lucrurile au început să meargă bine.

În primăvara acestui an tinerii crescători de animale au muncit cu multă rîvnă. Ei au mărit suprafeţele însămînţate cu plante furajere, au organizat întreţinerea viţelor în ocoluri, au pregătit gropile pentru însilozarea furajelor.

— În anul acesta — ne-a spus Ivan Dolghih, ferma noastră a tineretului va obţine nu mai puţin de 2.500 litri de lapte de la fiecare vacă.

Să dăm în folosinţă terenurile inundabile şi mlăştinoase

Lupta pentru creşterea puternică a producţiei agricole este o sarcină principală ce stă în faţa poporului nostru muncitor. Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului, cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani indică — drept una dintre căile cele mai însemnate în rezolvarea acestei probleme — sporirea continuă a suprafeţei cultivabile. Pentru mărirea producţiei agricole globale — se subliniază în acest însemnat document — suprafaţa arabilă a ţării urmează să crească la finele anului 1956 pînă la 10 milioane hectare.

În scopul înfăptuirii acestui obiectiv, Proiectul de Directive îndrumă pe cei ce muncesc în agricultură, către o serie de măsuri de ameliorațiuni agricole. Se indică astfel mărirea suprafeţelor arabile şi cultivabile îndeosebi prin reducerea suprafeţelor inundabile, a mlaştinilor, a mărăcinişurilor, a arboretelor de invazie, a marginilor de drumuri şi a zonelor de şosea şi cale ferată.

Condiţiile naturale deosebit de variate pe care le prezintă teritoriul ţării noastre şi, mai ales particularităţile hidrologice ale apelor care brăzdează ţara noastră, pun în faţa agriculturii multe şi diferite probleme de ameliorațiuni agricole ce s-ar putea executa pe o suprafaţă de aproape 3 milioane hectare. Din această suprafaţă, stăpînită de ape şi mlaştini, jumătate este recuperabilă, putînd fi redată agriculturii prin executarea de îndiguiri, desecări şi regularizări de debite. Cea mai mare parte din terenurile ce pot fi recuperate sînt grupate pe Dunăre — inclusiv delta (cca 20 la sută din suprafaţă) şi în vestul ţării (cca 50 la sută).

Pe o bună parte din aceste suprafeţe, mai ales în vestul ţării şi în sud, pe Dunăre, s-au executat unele lucrări importante de îndiguiri şi desecări. În multe locuri însă, asemenea lucrări sînt acum în curs de executare. O parte din lucrările de îndiguiri executate cu mai mult timp în urmă — îndeosebi cele executate în lunca Dunării — trebuiesc amenajate, necesitînd completări şi supraînălţări. Este de asemenea nevoie ca amenajările actuale pentru desecarea incintelor îndiguite să fie completate cu o reţea de canale inferioare. Astfel se va mări debitul de scurgere a apei prin colectoarele principale la staţiunile de evacuare. Aceasta va grăbi scurgerea apei, va grăbi desecarea mlaştinilor. Staţiunile de evacuare trebuiesc dimensionate corespunzător şi să aibă un caracter permanent — aşa cum este de pildă, staţiunea de la Spanţov-Bucureşti sau cea în curs de construcţie din incinta Brăila-Dunăre-Siret.

Sînt încă în stăpînirea apelor rezerve mari de terenuri foarte fertile, ce pot fi redate agriculturii. O parte din aceste terenuri sînt localizate pe rîuri interioare, dar cele mai multe posibilităţi le oferă Dunărea — în luncă şi în deltă. În redarea acestor roditoare terenuri agriculturii, incintele îndiguite prezintă perspective deosebit de bune. Ele asigură totodată, condiţiile cele mai bune pentru ridicarea producţiei agricole la hectar, prezentînd posibilităţi de irigare integrală. În asemenea cazuri, înălţimea de ridicare a apei prin pompare este mică şi, uneori alimentarea cu apă se poate face gravitaţional (prin căderea apei.)

În acţiunea de desecare a terenurilor inundabile şi mlăştinoase o atenţie deosebită trebuie acordată dirijării debitului apei din sol printr-o justă îmbinare a sistemului de alimentare cu apă cu sistemul de desecare şi evacuare. În acest fel se combat sărăturile existente şi se previn fenomenele de sărăturare secundară pe aceste terenuri ce se scot de sub regimul natural de inundaţie. Un bilanţ echilibrat al apei din sol creează totodată cele mai bune condiţii de dezvoltare a culturilor şi garantează continua sporire a fertilităţii solului.

În această privinţă este de mare importanţă dezvoltarea cercetărilor ştiinţifice pentru lămurirea condiţiilor de producţie în cadrul incintelor îndiguite, precum şi o strînsă colaborare între cercetarea ştiinţifică şi proiectarea acestor amenajări.

Incintele îndiguite trebuiesc însă folosite în mod chibzuit, raţional. Fiecare incintă trebuie să posede un plan propriu, pentru condiţiile specifice ei, de gospodărire a apei, în perspectivă, pe etape. Acest plan constituie condiţia de dezvoltare sănătoasă a incintei respective. În lipsa unui astfel de plan amenajarea prematură a unei orezării în incinta Brateşului de Sus a fost compromisă, întrucît nu s-a aşteptat pînă ce stratul gros de rizomi de pe acest fund de baltă să se mineralizeze. În această privinţă acum se merge pe un drum sănătos, proiectîndu-se amenajarea integrală a incintelor în mod unitar. O astfel de lucrare se execută pentru incinta Brăila-Dunăre-Siret.

Numai „eliberarea" terenurilor de sub stăpînirea apelor, amenajarea incintelor, nu înseamnă însă totul. Este necesar apoi ca terenurile date în folosinţă să fie întrebuinţate în chip cît mai chibzuit, mai gospodăresc. Este de cea mai mare importanţă practică ca terenurile nou îndiguite să fie date în exploatare unor gospodării puternic organizate, care să folosească de la bun început fertilitatea ridicată a acestor terenuri. Culturile irigate de legume, orez, plante tehnice şi furajere, de mare producţie, îşi găsesc pe aceste terenuri aşezate în majoritate în regiunile din sudul şi sud-estul ţării, regiuni în general călduroase — condiţiile biologice cele mai favorabile pentru o rodire spornică. Producţiile obţinute pe astfel de terenuri noi de către gospodăriile agricole de stat Pietroiu, Chirnogi, Spanţov, dovedesc, în modul cel mai convingător, posibilităţile largi pe care le oferă amenajarea raţională a incintelor îndiguite pentru ridicarea continuă a producţiei agricole.

Acţiunea de redare de noi terenuri agriculturii, de a smulge inundaţiilor şi mlaştinilor tot mai multe hectare pentru a le face să rodească holde bogate, pune în faţa noastră, a cercetătorilor ştiinţifici în domeniul ameliorărilor agricole, sarcini deosebit de importante. Este de datoria noastră să studiem toate posibilităţile existente pentru noi îndiguiri, desecări etc. şi să dăm un sprijin cît mai larg şi mai competent acolo unde lucrările de ameliorare sînt în plină desfăşurare. Aceasta va fi contribuţia noastră la înfăptuirea sarcinilor prevăzute în Proiectul de Directive, la sporirea continuă a producţiei agricole în scopul creşterii necontenite a bunăstării materiale şi culturale a poporului nostru muncitor.

Ing. agr. M. BOTZAN
directorul Secţiunii de ameliorațiuni agricole a Institutului de Cercetări Agronomice al R.P.R.

Mărfuri de larg consum din deşeuri

Colectivul secţiei de bunuri de larg consum de la fabrica de ambalaje metalice „Sovrompetrol" din Constanţa a produs în luna august 1.500 de lămpi de gătit fără fitil şi 4.000 de tigăi. Pentru fabricarea acestor mărfuri de larg consum au fost folosite deşeuri, economisindu-se astfel 1.137 kg. de tablă nouă în valoare de aproape 6.000 lei.

Dalta şi Ciocanul

PARTEA LEULUI...

— Ei, care-i ultimul tău cuvînt?

— Păi, de... gîndesc că e prea mult, mai ales că dumneata n-ai făcut nimic...

— Uite ce, dragă, dacă iar începi cu de-alde astea, apoi nici nu mai avem ce discuta. Ce mai colo-ncoace: 50 la sută! Vezi doar că pretenţiile nu sînt prea mari...

Şi aşa, inginerul Hristu Nichifor s-a tot tocmit doar, doar va reuşi să ia şi el partea leului. Dar întrucît i s-a dus vestea acestei tocmeli în întreaga fabrică, mai bine să lăsăm faptele să vorbească..

Zile şi nopţi de-a rîndul, utemistul Styastnzy Alois de la fabrica de tananţi din Fiteşti s-a tot gîndit cum să facă ca să îmbunătăţească concentraţia tananţilor şi totodată să mai economisească din banii poporului.

A studiat cărţile din bibliotecă şi apoi s-a apucat de lucru cu multă hotărîre. Uşor nu i-a fost, mai ales că a muncit singur.

A făcut el odată instalaţia, dar n-a fost mulţumit pînă la urmă de rezultate, cu toate că acestea erau destul de mulţumitoare. Aşa că Alois s-a apucat de lucru luînd-o din nou de la început. La schiţă i-a mai ajutat şi mecanicul şef Doşlea Mihai şi viitoarea inovaţie a mers ca pe roate.

Dar într-o zi a apărut tov. inginer Hristu care l-a sfătuit pe Alois să facă un raport şi să-l dea la biroul de inovaţii.

A făcut inovatorul Styastnzy raportul, inginerul Hristu a mai adăugat unele „probleme principale" (reţineţi la raport nu la inovaţie) şi... s-a considerat şi el „inovator pe jumătate".

— 50 la sută! Vezi că nu sînt prea pretenţios?

La început Styastnzy a rămas uimit. Cum, 50 la sută? Dar la urmă s-a dumirit.

Aşa! Vasăzică, după cum aţi înţeles prea bine, tov Hristu, nu voia, nici mai mult nici mai puţin, decît jumătate din banii ce se cuveneau ca răsplată pentru inovaţie.

Trecea timpul, dar frămîntările şi discuţiile pe marginea inovaţiei nu conteneau cu nici un chip. Ba „jumătate", ba „un sfert", ba „mai lasă tu", ba „mai las eu"...

S-a gîndit şi s-a tot răzgîndit Alois, s-a frămîntat şi pînă la urmă ce şi-a spus:

— Dacă dau singur lucrarea la biroul de inovaţii, s-ar putea pîn-la urmă să mi se spuie că nici n-am făcut-o eu, că de... inginerul şef are el grijă să-mi pună beţe-n roate...

Aşa a ajuns Alois la concluzia că ar fi „mai bine" să fie trecut şi inginerul ca părtaş la inovaţia lui, iar dacă e vorba de împărţit, apoi să ia bani şi tov. Doşlea care barem i-a ajutat să facă schiţa.

Pînă la urmă inovaţia a ajuns la birou, pe numele a trei „inovatori" care au fost premiaţi cu suma de 1 000 lei.

Vasăzică au dat inovaţia la birou, au fost premiaţi şi povestea ar fi trebuit să se încheie aci. Aşa e, dar vezi cîte nu se întîmplă unde sînt mai multe moaşe.

— Ce, numai o mie? E prea puţin — începu să vocifereze inginerul. Nu se poate, trimitem o contestaţie la Bucureşti!

Şi au trimis contestaţia (mai bine zis inginerul Hristu a trimis-o, pentrucă el era cel mai interesat în primirea „drepturilor" de inovator).

Aşa s-a făcut că în urma contestaţiei s-a aprobat suma de 3 000 lei pentru recompensa inovatorilor (a se citi utemistul inovator Styastnzy Alois).

— Ei, şi cum împărţim acuma banii?

— Păi eu zic să luăm cîte 33,33 la sută, pentru ca astfel fiecare să-şi primească pe deplin „drepturile" sale, a încheiat mulţumit inginerul Hristu.

Noi considerăm totuşi că inginerul Hristu Nichifor nu a primit încă tot ceea ce i se cuvenea. Este vorba de răsplata care li se cuvine tuturor acelora care frustează pe tinerii inovatori de drepturile lor.

ŞTEFAN SIRBU

Urzelile Washingtonului în Asia — o ameninţare pentru cauza păcii

Recenta declaraţie a Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. precum şi răspunsurile lui V. M. Molotov la întrebările redactorului şef al ziarului japonez „Ţiubu Nippon Simbun" — referitoare la problemele privind Asia au fost salutate cu căldură de opinia publică internaţională; ele au însemnat o nouă şi importantă contribuţie a Uniunii Sovietice la lupta pentru pace, pentru micşorarea încordării în relaţiile internaţionale, demascînd totodată, în faţa întregii omeniri, urzelile Washingtonului în Asia. Declaraţia susamintită ne ajută să înţelegem mai bine evenimentele ce se desfăşoară acum în Asia şi să ne dăm mai lesne seama de uneltirile agresive ale diplomaţiei americane în această parte a lumii.

Totodată, în contrast cu linia politicii S.U.A., recentele luări de poziţie ale guvernului sovietic, confirmă linia clară, justă şi consecventă a politicii de pace a U.R.S.S. în relaţiile cu celelalte state, de respect faţă de libertatea şi suveranitatea popoarelor tuturor ţărilor lumii.

Declaraţia guvernului sovietic cuprinde o analiză multilaterală a pactului agresiv al Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.) încheiat recent la Manilla, demască fondul agresiv al acestui pact şi indică calea spre asigurarea unei adevărate securităţi a popoarelor asiatice.

Adepţii politicii „de pe poziţii de forţă" au suferit în ultima vreme înfrîngeri serioase. Cu toate strădulnţele depuse ei n-au putut condamna conferinţa de la Geneva la eşec. Aceasta a dus la încetarea focului în Indochina. În Europa „comunitatea defensivă europeană" s-a dovedit a fi clădită pe nisip. Dar pentru a contracara loviturile primite şi pentru a învenina atmosfera internaţională, S.U.A., sprijinite de Anglia şi Franţa, au întreprins noi acţiuni pentru înjghebarea mult proiectatului pact S.E.A.T.O. Iată de ce, iniţiatorii americani ai pactului S.E.A.T.O. nu încetează să facă zarvă, prezentînd acest fapt drept un succes al politicii „de pe poziţii de forţă".

După cum s-a mai anunţat, la pactul S.E.A.T.O. participă principalele puteri coloniale: S.U.A., Anglia, Franţa; apoi Australia, Noua Zeelandă — dominioane britanice, Pakistanul, Tailanda şi Filipinele. După cum se vede, în ciuda presiunilor grosolane şi ale promisiunilor generoase, Washingtonul a reuşit să momească aşa dar la conferinţa de la Manilla doar trei ţări asiatice: Tailanda, Filipinele şi Pakistanul care sînt legate de mîini şi de picioare de S.U.A. prin acorduri înrobitoare. Nici o ţară asiatică care-şi apără independenţa nu a intrat în acest pact militar agresiv al cărui tăiş principal e îndreptat împotriva R.P. Chineze şi a mişcării de eliberare naţională a popoarelor din Asia.

Pactul S.E.A.T.O., formulat în termeni vagi şi nebuloşi, dă puterilor colonialiste toată libertatea de a se amesteca în treburile interne ale ţărilor din Asia şi urmăreşte extinderea abuzivă a acţiunii S.E.A.T.O. asupra statelor din Indochina — fapt care duce la subminarea acordurilor realizate la Geneva. Articolul 7 din tratat în care se arată că „ori care alt stat" poate deveni membru al S.E.A.T.O., dezvăluie intenţia S.U.A. de a atrage în acest pact pe lîngă Laos, Cambodgia, Vietnamul de sud, şi alte ţări care nu se găsesc în zona Asiei de sud-est, cum ar fi Japonia, de pildă.

E semnificativ faptul că eforturile S.U.A. de a atrage în pactul S.E.A.T.O. şi alte ţări asiatice, au început cu mult înainte de convocarea conferinţei de la Manilla. În primele luni ale acestui an, guvernul S.U.A. a încheiat cu Japonia un tratat separat de aşa numită „securitate mutuală", cu intenţia de a atrage această ţară, alături de Coreea lisînmanistă şi de epavele ciankaişiste refugiate în Taiwan, într-un bloc al Asiei de nord-est. În planurile Pentagonului aceste ţări urmează să-şi asume serioase obligaţii militare. Clica militaristă americană intenţionează astfel să dea viaţă planului ei conform căruia, „asiaticii să lupte împotriva asiaticilor". În schimbul acestor obligaţii stricte, S.U.A. promit şi iar promit „ajutor" economic, chipurile, pentru „redresarea" economiei japoneze. E lesne de înţeles că în spatele planurilor S.U.A. de a reda Japoniei „echilibrul său economic" se ascund intenţiile Washingtonului de a înlesni penetraţia monopolurilor japoneze, în spatele cărora se află capitalul monopolist american, în ţările din sud-estul Asiei.

Prin politica sa, S.U.A. împinge Japonia pe o cale periculoasă; economia ţării continuă să fie aservită monopolurilor americane. Japonia militarizată a devenit un avantpost înaintat al imperialiştilor americani în vederea pregătirii unei noi agresiuni împotriva popoarelor asiatice.

Guvernul sovietic, consecvent politicii sale de pace, a atras atenţia în trecut şi acum asupra pericolului remilitarizării Japoniei şi aservirii acesteia de către monopoliştii americani. El şi-a manifestat în diferite ocazii simpatia faţă de aspiraţiile de pace şi libertate ale poporului japonez. Datorită însă anumitor cercuri agresive aservite Wall-Streetului, Japonia nu întreţine încă relaţii diplomatice normale cu U.R.S.S. Ca răspuns la întrebarea ziaristului japonez dacă există obstacole care împiedică în momentul de faţă restabilirea relaţiilor normale între cele două ţări, în răspunsul lui V. M. Molotov se arată: „Obstacolul principal care împiedică restabilirea relaţiilor normale între cele două ţări este după părerea mea faptul că anumite cercuri din Japonia urmează dictatul cercurilor dominante din S.U.A., care caută să menţină Japonia în situaţia de ţară dependentă". Politica cercurilor diriguitoare din Japonia confirmă pe deplin cele declarate de V. M. Molotov.

Imperialiştii americani se fac luntre şi punte pentru a asigura Japoniei aservite un loc dominant în pactul agresiv al Asiei de sud-est.

Pe lîngă aceasta, noi şi noi fapte dovedesc caracterul fals, demagogic al asigurărilor date de complotiştii de la Manilla cu privire la năzuinţa lor spre pace şi securitate. Sprijinirea şi instigarea bandelor ciankaişiste împotriva R. P. Chineze face parte integrantă din lanţul uneltirilor diplomaţiei americane în Asia. La Washington, de peste 6 săptămîni se desfăşoară convorbiri militare între reprezentanţi ai Coreei de sud şi reprezentanţi militari americani, în legătură cu ajutorul militar al S.U.A destinat armatei lisînmaniste. Merită atenţie apoi relatarea ziarului tailandez „Bangkok Tribune" care subliniază că pregătirile în vederea sporirii forţelor armate ale Tailandei au început imediat după reîntoarcerea în ţară a ambasadorului Tailandei în S.U.A., care a luat parte la conferinţa de la Manilla. Semnificativ e şi faptul că în prezent S. U. A. care se leagănă în iluzia atragerii de noi state în pactul S.E.A.T.O., exercită puternice presiuni asupra cercurilor conducătoare din Birmania, pentru a le determina să adere la pactul S.E.A.T.O. Pentru a atrage Birmania în blocul agresiv al Asiei de sud-est, diplomaţia americană acţionează prin intermediul sateliţilor ei şi mai ales cu sprijinul direct al guvernanţilor australieni. În acest scop, Richard Casey, ministrul de externe al Australiei, a vizitat de curînd oraşul Rangoon, capitala Birmaniei.

În zadar au căutat diplomaţii americani să camufleze acţiunile lor de înrobire a popoarelor asiatice agitînd din nou cu prilejul conferinţei de la Manilla steagul „anticomunismului", sau erijîndu-se în „apărătorii libertăţii" şi „sprijinitori ai progresului economic". Opiniei publice asiatice nu i-a fost greu să vadă adevăratele ţeluri ale pactului S.E.A.T.O. Refuzul unor ţări ca India, Indonezia, Birmania, Ceylon, de a participa la conferinţa de la Manilla a constituit un prim şi serios avertisment dat iniţiatorilor acestei conferinţe. Nu e lipsit de interes de arătat faptul că populaţia ţărilor Asiei de sud-est care sub presiunea puterilor coloniale au aderat la pactul S.E.A.T.O., reprezintă mai puţin de o cincime din populaţia întregii Asii de sud-est şi numai aproximativ o zecime din populaţia tuturor ţărilor asiatice luate laolaltă. Aceste date arată cît de străine sînt combinaţiile agresive americane de interesele popoarelor asiatice. În diferite ocazii premierul Indiei, Nehru, a respins noua alianţă agresivă S.E.A.T.O. impusă de S.U.A. „Semnarea pactului S.E.A.T.O. — a declarat Nehru — este un eveniment deosebit de trist, cu toate că ţările care l-au semnat afirmă că el slujeşte cauza păcii. În realitate, pactul reprezintă o ameninţare pentru cauza păcii deoarece problemele asiatice au fost dezbătute şi cu privire la ele au fost luate hotărîri, la drept vorbind, de către puteri neasiatice". Oglindind sentimentele cercurilor largi ale opiniei publice asiatice, ziarul indonezian „Berita Indonezia" scria pe drept cuvînt: „Acest pact este un monstru de la naşterea sa şi nu poate vieţui în atmosfera Asiei ale cărei popoare doresc pacea".

Slăbiciunile alianţei agresive pusă la cale de S.U.A. au fost recunoscute recent chiar şi de către Van Fleet — fostul comandant al armatei a 8-a americane din Coreea — care deplîngînd faptul că la pactul S.E.A.T.O. nu participă decît cîteva ţări asiatice a afirmat că aceste ţări „au puţin de oferit în materie de forţă morală sau din punct de vedere al unei forţe militare". Pînă şi mister Dulles care a regizat conferinţa de la Manilla a ţinut să amintească, dat fiind experienţa dureroasă pentru S.U.A. a tratatului c.d.e., că „tratatele nu operează de la sine"... Ele trebuie ratificate şi „trebuie să existe dorinţa de a le pune în aplicare". Pe marginea acestei remarci a domnului Dulles e bine să amintim că preşedintele comisiei pentru afacerile externe din parlamentul indonezian, Rondonuvu şi-a exprimat convingerea că proiectul american al pactului S.E.A.T.O. va eşua întocmai cum a eşuat „comunitatea defensivă europeană". Iar ziarul indonezian „Hariaurakiat" exprimînd în mod foarte plastic şi realist starea de spirit a milioanelor de oameni din ţările asiatice scria: „Acum au trecut timpurile cînd imperialiştii dispuneau în mod liber de destinele Asiei. Să ştie Dulles că acum America nu poate dicta Asiei şi nu îi poate determina destinul. Noi, asiaticii, avem nevoie de pace, prietenie, de colaborare trainică şi de aceea respingem S.E.A.T.O. şi salutăm recentele acorduri dintre Nehru şi Ciu En-lai şi dintre U Nu şi Ciu En-lai, care deschid o adevărată cale spre pace".

Din recentele evenimente desfăşurate în Asia popoarele asiatice trag învăţăminte şi îşi ascut tot mai mult vigilenţa. Ele resping cu tot mai multă hotărîre planurile de înrobire iniţiate de Washington.

Declaraţia guvernului sovietic, contribuţie de preţ la cauza consolidării păcii generale — indică adevărata cale pentru realizarea păcii şi securităţii în Asia, întruchipează năzuinţele fierbinţi ale popoarelor asiatice: „Ca şi securitatea Europei, adevărata securitate a popoarelor Asiei de sud-est poate fi asigurată numai pe baza eforturilor comune ale tuturor statelor din această zonă, indiferent de orînduirea lor socială, fără dictat şi amestec din afară".

D. MIHAIL

Cărţi noi

Traian Vuia: Realizarea zborului mecanic - Mărturii

18 martie 1906... Pe cîmpul de la Montesson, comună situată pe şoseaua Versailles-Paris, un tînăr inginer şi inventator romîn, Traian Vuia, încerca în faţa cîtorva privitori primul zbor mecanic cu mijloace proprii de bord ale unui aparat conceput şi construit în întregime de el.

Fără catapulte, fără planuri înclinate, fără şine, avionul monoplan al lui Vuia a alergat pe roţile sale uşoare, cu cauciucuri, a decolat, a planat în echilibru perfect şi cînd energia motoraşului improvizat s-a epuizat, a aterizat normal. Experienţa a reuşit, marcînd un strălucit succes care avea să consfinţească, mai tîrziu, contribuţia geniului creator romînesc la soluţionarea pentru prima oară în istoria aviaţiei a problemei zborului mecanic „mai greu decît aerul"...

Printre cele mai recente tipărituri, care vin să îmbogăţească patrimoniul nostru cultural, se află şi lucrarea „Realizarea zborului mecanic — Mărturii" de Traian Vuia, apărută în Editura Tehnică.

Publicarea postumă a culegerii de documente autentice scrise personal de Traian Vuia este revelatoare pentru cunoaşterea şi înţelegerea rolului de frunte pe care unul din precursorii aviaţiei romîneşti, adevărată mîndrie a poporului nostru, l-a jucat în istoria cuceririi aerului.

Dacă societatea burgheză, în mijlocul căreia a trăit, nu a acordat valorosului savant romîn preţuirea cuvenită, sortindu-l să se piardă în anonimat, regimul democrat popular, savanţii şi oamenii de litere din zilele noastre şi-au asumat o sarcină de onoare în a-l situa pe Traian Vuia la locul de cinste ce i se cuvine, în a face cunoscute maselor populare hotărîtoarele lui realizări în domeniul ştiinţei zborului mecanic.

Cartea este prefaţată de un „Cuvînt înainte" scris de tovarăşul dr. Petru Groza, vechi prieten al lui Traian Vuia, în care se subliniază utilitatea publicării acestor documente pentru cunoaşterea diferitelor etape ale dezvoltării aviaţiei.

Mesajul adresat tovarășului Marcel Cachin de C. C. al P. C. U. S.

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite mesajul de salut adresat tovarășului Marcel Cachin de C.C. al P.C.U.S.

Cu prilejul celei de a 85-a aniversări a Dumneavoastră, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice vă trimite, scumpe tovarășe Cachin, un fierbinte salut frățesc.

Ca unul din cei mai vechi militanți ai mișcării muncitorești franceze și internaționale, ca unul din întemeietorii Partidului Comunist Francez, Dumneavoastră slujiți de mulți ani fără preget interesele poporului francez, idealurile înalte ale oamenilor muncii din întreaga lume.

Vă urăm sănătate și succese continue în nobila Dumneavoastră luptă patriotică pentru cauza clasei muncitoare și a întregului popor francez, pentru interesele naționale ale patriei Dumneavoastră, pentru pace în întreaga lume.

Comitetul Central
al Partidului Comunist
al Uniunii Sovietice

Cea de a 10-a aniversare a acordului de armistițiu între Finlanda și U.R.S.S.

HELSINKI 20 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 19 septembrie a avut loc în sala Messuhall din Helsinki o adunare convocată de Consiliul de Miniștri al Finlandei, consacrată celei de a 10-a aniversări a semnării acordului de armistițiu dintre Finlanda și Uniunea Sovietică.

La adunare au participat: Paasikivi, președintele Republicii Finlandeze, Fagerholm, președintele Seimului, Toerngren, prim-ministru, Kekkonen, ministru al afacerilor externe, miniștri, precum și reprezentanți ai vieții publice din Finlanda.

Printre cei de față au fost V. Z. Lebedev, ambasadorul Uniunii Sovietice în Finlanda, reprezentanți diplomatici ai unei serii de țări acreditați la Helsinki etc.

Primul ministru al Finlandei, Toerngren, a subliniat în discursul pe care l-a rostit că președintele Paasikivi a dus o politică clar văzătoare care a contribuit la o asemenea „dezvoltare a relațiilor dintre Finlanda și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste încît neîncrederea și contradicțiile care au domnit în decurs de secole între popoarele noastre au fost înlocuite cu o colaborare rodnică". Condițiile de viață pe care le-a obținut Finlanda în cei zece ani de la semnarea acordului de armistițiu, a spus în continuare Toerngren, sînt satisfăcătoare și permit poporului finlandez să spere într-o dezvoltare continuă în aceeași direcție.

În prezent se vorbește mult, a spus Toerngren, despre posibilitatea coexistenței diferitelor sisteme sociale în condițiile unor relații pașnice între ele. Orînduirea de stat din Finlanda și cea din Uniunea Sovietică nu se aseamănă nici pe departe. Cu toate acestea, dezvoltarea pașnică a relațiilor dintre țările noastre s-a dovedit a fi posibilă. Poate că ar trebui să acordăm o importanță tot atît de mare și faptului că în cazul de față sînt vecine, pe de o parte, un stat mare și puternic, iar pe de altă parte, un popor mic care, deși are o populație puțin numeroasă, are posibilitatea de a-și făuri relațiile cu marea vecină ca stat suveran pe bază de tratat...

Guvernul R. P. Ungare a cerut din nou admiterea în ONU

BUDAPESTA 20 (Agerpres). — M.T.I. transmite: Guvernul Republicii Populare Ungare a adresat Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite un mesaj în care se arată, printre altele:

Începînd din 1947, guvernul ungar a cerut în repetate rînduri să fie admis ca membru în Organizația Națiunilor Unite, dar fără nici un rezultat. Amînarea satisfacerii acestei cereri legitime a Republicii Populare Ungare este în contradicție cu poziția pe care s-au situat anterior mulți membri ai Organizației Națiunilor Unite, care au promis că vor sprijini primirea Ungariei ca membră în Organizația Națiunilor Unite.

Guvernul Republicii Populare Ungare speră că actuala sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite își va da, în spiritul Cartei, consimțămîntul la satisfacerea dorinței întemeiate a poporului ungar.

Adoptarea Constituției R. P. Chineze

Lucrările Adunării reprezentanților populari din întreaga China

PEKIN 19 (Agerpres). — China Nouă transmite: La ședința din 18 septembrie a Adunării reprezentanților populari din întreaga China, care a avut loc sub președinția lui Cijan Bo-tziun, au continuat dezbaterile pe marginea raportului prezentat de Liu Sao-ți, „Despre proiectul de Constituție al R.P. Chineze".

Deputații care au luat cuvîntul au sprijinit în unanimitate proiectul primei constituții cu adevărat democratice a Chinei care arată poporului, în mîna căreia se află puterea, calea spre construirea socialismului.

Președintele Federației sindicatelor din întreaga China, deputatul Lai Jo-iui, a vorbit despre larga întrecere în muncă desfășurată în întreaga țară în cinstea primei Sesiuni a Adunării reprezentanților populari din întreaga China, despre noile realizări ale clasei muncitoare chineze.

Deputații au întîmpinat călduros cuvîntarea cunoscutei scriitoare chineze Din Lin.

Cînd în sala ședinței au intrat pionierii chinezi pentru a saluta Sesiunea, toți delegații s-au ridicat în picioare și au salutat pe viitorii constructori ai socialismului cu aplauze îndelungate.

In ședința din 18 septembrie s-au încheiat dezbaterile pe marginea raportului prezentat de Liu Sao-ți. In total, la dezbateri au luat cuvîntul 89 de deputați, reprezentînd toate păturile populației, partidele democratice, organizațiile obștești și cercurile religioase, precum și pe chinezii care trăiesc în străinătate.

La sfîrșitul ședinței delegații au aprobat raportul Comisiei de validare.

★

PEKIN 20 (Agerpres). — China Nouă transmite:

In ședința din 20 septembrie a primei sesiuni a Adunării reprezentanților populari din întreaga China a fost adoptată Constituția Republicii Populare Chineze.

★

PEKIN 20 (Agerpres). — China Nouă transmite:

După adoptarea Constituției Republicii Populare Chineze, în ședința din 20 septembrie a primei sesiuni a Adunării reprezentanților populari din întreaga China s-a trecut la discutarea punctului 2 de pe ordinea de zi. În cadrul ședinței s-a adoptat cu unanimitate de voturi statutul organizatoric al Adunării reprezentanților populari din întreaga China.

Ședința următoare a Adunării va avea loc la 21 septembrie.

Scrisoarea Camerei Populare a R. D. Germane adresată Bundestagului de la Bonn

BERLIN 19 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Prezidiul Camerei Populare a Republicii Democrate Germane a adresat președintelui Bundestagului de la Bonn, Ehlers, o scrisoare în care propune să se ducă tratative între reprezentanții parlamentelor celor două părți ale Germaniei în scopul realizării unui acord pe întreaga Germanie, atît în ceea ce privește reglementarea problemei germane cît și în ceea ce privește asigurarea securității în Europa. In această scrisoare se spune, printre altele:

Respingerea tratatului cu privire la comunitatea defensivă europeană de către majoritatea Adunării Naționale franceze a creat o situație nouă pentru Germania.

De aceea, conștient de răspunderea ce-i revine în fața poporului german și ținînd seama de interesele asigurării păcii, Prezidiul Camerei Populare propune din nou ca reprezentanții celor două parlamente ale Germaniei să se întîlnească pentru a elabora un punct de vedere comun în privința rezolvării problemelor de importanță vitală ale poporului nostru. După părerea noastră, dacă cele două părți vor manifesta bunăvoință, în cursul unor asemenea tratative ar putea fi examinate și rezolvate următoarele probleme:

a) Măsuri care corespund năzuințelor tuturor popoarelor europene, inclusiv poporul german, spre asigurarea securității și păcii;

b) Un punct de vedere comun în problema tratatului de pace cu Germania și problema restabilirii suveranității întregii Germanii;

c) Sprijinirea în comun a convocării conferinței miniștrilor afacerilor externe ai celor patru mari puteri, la care reprezentanții celor două părți ale Germaniei să participe, cu drepturi egale, la examinarea rezolvării pașnice a problemei germane, inclusiv problemele retragerii trupelor de ocupație și încheierii unui tratat cu privire la securitatea colectivă în Europa;

d) Obligația comună de a nu adera la nici un fel de acorduri militare, deoarece în urma acestor acorduri ar putea fi creată o primejdie pentru pace și ar fi create obstacole în calea unificării Germaniei;

e) Acțiuni comune pentru sprijinirea eforturilor în vederea interzicerii armei atomice și a celorlalte arme de exterminare în masă și în vederea împiedicării fabricării lor, precum și a depozitării lor în Germania;

f) Elaborarea unui punct de vedere comun asupra felului în care să fie împiedicată reînarmarea Germaniei precum și asupra efectivului, armamentului și dizlocării forțelor polițienești în cele două părți ale Germaniei.

Scurte știri

○ La 18 septembrie, Behar Shtylla, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Albania, a primit pe Stere Nichifor, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romîne în R.P. Albania, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor de acreditare președintelui Prezidiului Adunării Populare a R. P. Albania.

● Delegația de parlamentari britanici care au vizitat R.P. Polonă a fost primită de Hilary Minc, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Polone și de M. Naczkowski, locțiitorul ministrului Afacerilor Externe al R. P. Polone. În dimineața de 18 septembrie parlamentarii britanici au părăsit R.P. Polonă, plecînd spre patrie.

● Agenția France Presse anunță că Anglia a trimis invitații celor șase state semnatare ale C.D.E. precum și S.U.A. și Canadei pentru conferința „celor 9" care se va întruni la Londra la 27 septembrie pentru a discuta problema remilitarizării Germaniei occidentale, după eșecul C.D.E.

○ Agenția Vietnameză de Informații anunță că la 14 septembrie președintele Ho Și Min a primit pe domnul Desai (India) care ca prelua președinția Comisiei Internaționale de supraveghere și control din Vietnam.

● După cum anunță agenția United Press, Statele Unite au hotărît să transfere flotei americane din Extremul Orient un important număr de vase de război aparținînd flotei Atlanticului.

● Agenția France Presse anunță că la 17 septembrie parlamentul indian a adoptat o nouă lege a căsătoriei care codifică pentru prima dată în istoria Indiei actul căsătoriei pe baze nereligioase, stipulează monogamia și prevede dreptul de a divorța prin consimțămîntul mutual.

● La invitația Institutului popular chinez pentru relațiile cu străinătatea, a sosit la Pekin o delegație condusă de profesorul Jean Dresh, președintele comitetului de direcție al „Asociației Franța-China".

● După cum relatează ziarele, autoritățile franceze au grațiat pe foștii ofițeri SS Lenz și Bous, doi dintre călăii naziști care au participat la masacrul de la Oradour, unde au fost asasinați în 1944 sute de bătrîni, femei și copii.

● La 18 septembrie, în timpul atacurilor piraterești împotriva insulei Amoy și a litoralului provinciei Fucian, două avioane ciankaișiste au fost doborîte și avariate de focul unităților de artilerie antiaeriană a Armatei Populare Chineze de Eliberare.

● Agenția France Presse anunță că o puternică ciocnire s-a produs între felahi tunisieni și forțe polițienești în regiunea Gafa. S-au înregistrat morți și răniți.

Hidrocentrala de pe Kama a început să furnizeze curent

MOLOTOV 19 (Agerpres). — TASS transmite:

La 18 septembrie primul din cele 24 de agregate ale hidrocentralei care se construiește pe Kama a furnizat curent electric pentru industrie.

Folosirea resurselor hidroenergetice ale Kamei — unul din afluenții principali ai Volgăi — are o mare însemnătate pentru economia națională. Inarmați cu o tehnică puternică, constructorii nodului hidraulic de pe Kama au și efectuat lucrări terasiere cu un volum de 14.500.000 metri cubi și au turnat aproape 800.000 de metri cubi de beton. Ei au montat 62.000 de tone de construcții metalice.

In curînd, numeroase orașe și sate colhoznice din Ural vor primi curent electric de la hidrocentrala de pe Kama. Construirea nodului hidraulic va fi terminată în întregime în primăvara anului 1956.

Un nou discurs agresiv al lui Dulles

PEKIN 19 (Agerpres). — China Nouă transmite: John Foster Dulles, secretarul de stat al S.U.A., a ținut un discurs radio-difuzat de posturile de radio americane, în care a încercat să convingă poporul american să accepte tratatul Asiei de sud-est, folosind sperietoarea, pe care de mult nimeni nu o mai ia în serios, a așa-numitului pericol al „comunismului internațional".

Dulles a insinuat chiar că bombardarea insulei Quemoy de către forțele populare chineze a pus în pericol securitatea S.U.A. Argumentul său a fost că insula Quemoy, ocupată de rămășițele bandei trădătoare ciancaișiste, se află la numai 400 de mile depărtare de Filipine.

Dulles, firește, nici nu a amintit că insula Quemoy este un teritoriu chinez situat la mai puțin de 5 mile de China continentală, și că din Filipine ca să ajungi în S.U.A. trebuie să străbați Oceanul Pacific. Modul în care Dulles și-a prezentat punctul de vedere arată că el consideră Filipinele ca cel de al 49-lea stat al S.U.A.

Mai departe, Dulles a declarat cu îndrăzneală că semnarea tratatului Asiei de sud-est a arătat că Statele Unite vor extinde doctrina Monroe asupra Asiei de sud-est, adică Filipinele și întreaga Asie de sud-est vor fi incluse în sfera de influență a S.U.A., — cum este continentul american. El a declarat că Statele Unite „se vor ocupa" de orice problemă a Asiei de sud-est de natură să pericliteze așa zisele interese americane.

Nota Ministerului Afacerilor Externe al R. Cehoslovace adresată ambasadei S. U. A.

PRAGA 20 (Agerpres). — Ceteka transmite: Ziarul „Rude Pravo" a publicat la 20 septembrie nota adresată la 18 septembrie de Ministerul Afacerilor Externe al Cehoslovaciei ambasadei Statelor Unite ale Americii la Praga.

În notă se spune, printre altele:

La 17 septembrie 1954, ora 10,30, trei militari ai armatei Statelor Unite ale Americii au trecut frontiera cehoslovacă marcată vizibil în regiunea Eisendorfska Hut și, aflîndu-se pe teritoriul Cehoslovaciei, au luat fotografii și au făcut observații folosind binocluri și făcînd însemnări și schițe după observațiile lor. Infractorii au fost descoperiți de o patrulă cehoslovacă de frontieră care i-a somat să se oprească. Unul dintre infractori a luat-o la fugă și s-a refugiat pe teritoriul german. Ceilalți doi au fost arestați și identificați. Unul dintre infractori este Richard Dries, locotenent major în armata S.U.A., iar celălalt este George Pisk, subofițer în armata S.U.A. Cei doi infractori arestați sînt colaboratori ai serviciului de spionaj militar nr. 317 din Weiden (Germania occidentală).

La 18 septembrie 1954, ora 10, frontiera cehoslovacă a fost violată din nou în același loc.

Ministerul Afacerilor Externe, amintind de protestele trimise anterior, declară că autoritățile cehoslovace nu vor tolera în nici un caz și nu vor admite încălcarea frontierei cehoslovace și că este împuternicit de guvernul Republicii Cehoslovace să protesteze în modul cel mai hotărît, atît împotriva acestei noi duble încălcări a integrității teritoriului cehoslovac, cît și împotriva activității provocatoare de spionaj dusă de militari din armata americană pe teritoriul Cehoslovaciei, în regiunile ei de frontieră.

TELEGRAMA

Către al XII-lea Congres al Partidului Comunist Mexican

Dragi tovarăși,

Cu prilejul celui de al XII-lea Congres al partidului vostru, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă transmite un călduros salut.

Dorim din toată inima Partidului Comunist Mexican și poporului muncitor din țara voastră, succes deplin în lupta pentru întărirea unității de acțiune a clasei muncitoare, pentru independență națională, libertăți democratice, ridicarea condițiilor de viață materiale și culturale ale oamenilor muncii, pentru apărarea păcii.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

Spectacole ale Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare

Continuîndu-și seria de spectacole pe care le dă în țara noastră, duminică și luni Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare a fost oaspetele Orașului Stalin.

La sosirea în oraș, oaspeților li s-a făcut o caldă primire. Tov. Lixandru Vasile, președintele comitetului executiv al sfatului popular regional, a salutat în numele locuitorilor regiunii Stalin, pe membrii Ansamblului. În cursul zilei, o parte din membrii Ansamblului au vizitat gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu" din Hărman unde au prezentat un program artistic care a fost primit cu entuziasm de colectiviștii și țăranii muncitori din comună.

Duminică seara, Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare a prezentat pe estrada din „Livada Poștei" un minunat spectacol. Peste 40.000 spectatori au aplaudat îndelung frumoasele cîntece și varietatea dansurilor populare interpretate cu deosebită măiestrie de artiștii chinezi.

★

In cursul dimineții de luni, membri ai Ansamblului de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare au vizitat cartierul de locuințe muncitorești Steagul Roșu, centrul școlar profesional metalurgic și Biserica Neagră din localitate.

După amiază, un grup al Ansamblului a vizitat Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann", unde a prezentat un program artistic.

Luni seara, pe estrada din „Livada Poștei", a fost prezentat un nou spectacol, la care au participat mii de oameni ai muncii din localitate. Spectatorii au răsplătit cu puternice și îndelungate aplauze înalta măiestrie a soliilor artei marelui popor chinez. (Agerpres).

China nouă — putere industrială

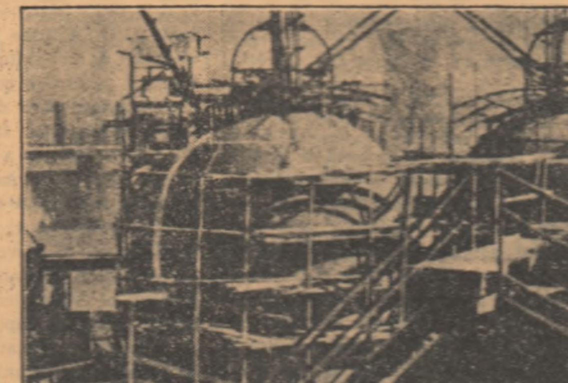
Dezvoltarea industriei grele constituie o preocupare de seamă a puterii populare din China nouă.

Vechea Chină — țara sutelor de milioane de „clienți" ai capitalului străin — era sortită stagnării de către cercurile monopoliste care făcuseră din marea țară de la Răsărit o uriașă piață de desfacere. China feudală nu avea uzine și întreprinderi proprii pentru construcția de mașini.

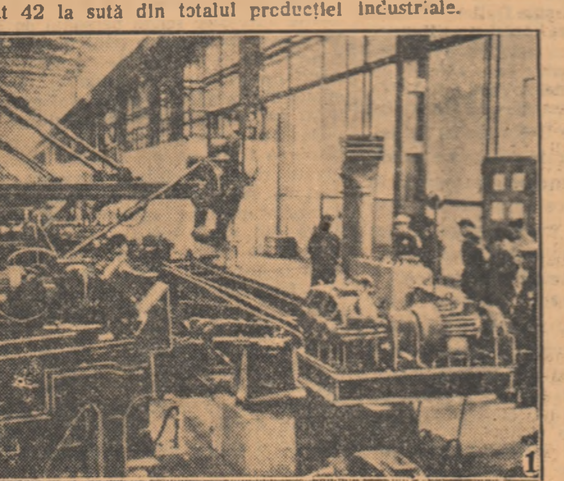
Revoluția populară victorioasă a adus un suflu nou în economia Chinei. După ce, sub conducerea gloriosului Partid Comunist Chinez, au fost realizate sarcinile refacerii economice, poporul chinez a trecut cu mai mare avînt la realizarea primului plan cincinal. Inceput în 1953, planul de construcție economică se desfășoară cu succes.

Rezultatele îndeplinirii planului de stat pe anul 1953 sînt grăitoare. A fost mult lărgită construcția industrială; în 1953 au intrat în funcțiune — total sau parțial — 36 de mari unități industriale. Producția mijloacelor de producție — factor principal în obținerea independenței economice — a reprezentat 42 la sută din totalul producției industriale.

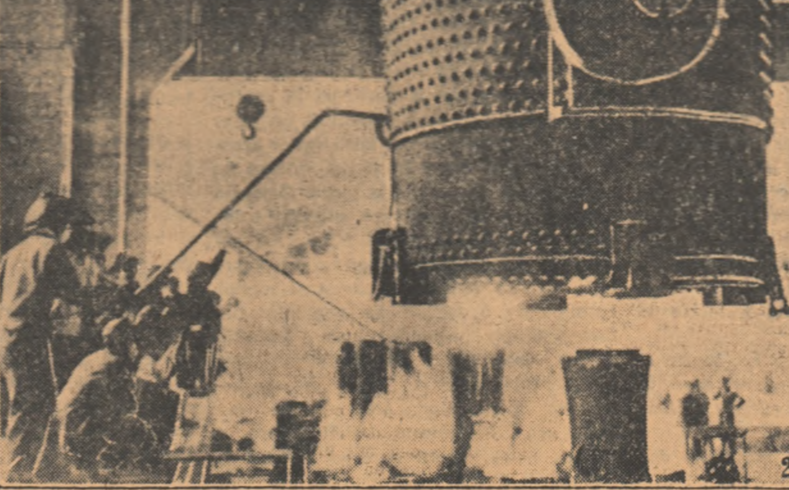
Pe drumul dezvoltării neîncetate, pentru întărirea economică a R. P. Chineze, zilnic intră în funcțiune noi obiective industriale de mare însemnătate: combinate metalurgice, întreprinderi metalurgice neferoase, centrale electrice, mine, rafinării de petrol, uzine de automobile, de tractoare, fabrici de produse chimice, uzine de textile. Aceste obiective schimbă fața întinsei Chine. Ele sînt o puternică chezășie a dezvoltării furtunoase a R. P. Chineze. Un asemenea obiectiv este Combinatul metalurgic din Anșan. El este mărit și modernizat, pentru a putea satisface nevoile tot mai mari de metal ale țării.

3

1

2

In prima fotografie este redat aspectul unei secții modernizate a Combinatului. Fotografia din mijloc redă un aspect de la prima șarjă a cuptorului Martin, nou construit la uzina metalurgică nr. 101 din sud-est, iar ultima fotografie ne arată stadiul înaintat al lucrărilor la cel de al 3-lea furnal din Anșan.

Aceste fotografii sînt grăitoare pentru succesele marelui popor chinez, în lupta sa pentru viața cea nouă.

Cultură fizică și sport

R. P. Ungară (A) — R. P. R. (A) 5-1 (3-1)

Pe Stadionul Popular din Budapesta în prezența a peste 90.000 de spectatori s-a disputat duminică întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și R. P. Ungare.

Acest joc, așteptat cu mult interes, s-a terminat cu victoria echipei gazde cu scorul de 5—1 (3—1). Fotbaliștii maghiari, care în ultimii ani au repurtat strălucite victorii în fața celor mai bune echipe din lume ca Uruguay, Austria, Anglia, Brazilia, au confirmat din nou înalta lor pregătire, practicînd un joc de clasă în care tehnica, condiția fizică și tactica cea mai bună s-au îmbinat perfect.

Jocul a început cu atacurile echipei gazde care insistă pentru a deschide scorul. Echipa noastră s-a apărat cu succes în primele minute, menținînd un echilibru pînă în minutul 21, cînd Kocsis marchează cu capul primul gol. Echipa noastră contraatacă imediat și Suru, după o cursă reușită, îi pasează mingea lui Ozon care în luptă cu Lorant reușește să o trimită în plasă.

Primind un nou gol în minutul 34, înscris de Kocsis din poziție de ofsaid, echipa noastră slăbește simțitor ritmul și se lasă dominată net. Cu un minut înainte de pauză, Hidegkuti ridică scorul la 3-1. În repriza a doua, inițiativa aparține mai departe echipei maghiare și la sfîrșitul celor 90 de minute tabela de marcaj indică 5—1, pentru echipa R. P. Ungare, în urma golurilor înscrise de Hidegkuti și Budai II.

În fața celor mai buni jucători din lume, fotbaliștii romîni au practicat un joc situat mult sub nivelul valorii lor obișnuite. Legătura dintre compartimente a lăsat de dorit, iar tactica impusă de antrenorii echipei, de a juca de la început cu doi interi retrași în apărare și cu Gîrleanu și Suru mult înapoi nu s-a dovedit a fi eficace. Atacul nostru, numai în trei oameni, n-a putut da nici un randament. Jocul închis și timid al echipei noastre a ușurat mult sarcina jucătorilor maghiari care au pus stăpînire pe joc și au folosit la maximum de oportunitate orice ocazie ivită în fața porții lui Toma.

Defecțiunea tacticii utilizate de echipa noastră a fost remarcată de toți cei care au asistat la meci. Bozsik, mijlocașul dreapta al echipei maghiare, ne-a declarat că n-a înțeles de ce în timpul jocului a fost marcat totdeauna de înaintași, Zeană, Nicușor, sau Suru. Și pe bună dreptate ne-a întrebat apoi: atunci cine urma să concretizeze atacurile echipei voastre.

Același lucru scrie și ziarul „Szabad Nep" de luni dimineața. Se pare că greșeala principală în jocul echipei romîne a constat în faptul că sistemul său a fost strict defensiv și în felul acesta n-a putut să aibe inițiativa pentru mai multă durată. „Nep sport" scrie: Tactica echipei romîne a păcătuit prin aceea că lipsea pe jucători de inițiativă. Ziarul consideră că Toma este vinovat de două din golurile marcate și totodată remarcă pe Călinoiu și Apolzan.

După terminarea jocului, selecționarul echipei R.P. Ungare Gustav Sebeș a declarat: „Echipa romînă a jucat mai bine în prima repriză. Jucătorii romîni au arătat că posedă multe cunoștințe tehnice, dar de data aceasta au greșit în ceea ce privește marcarea adversarului. Mi-au plăcut din echipa R.P.R. Călinoiu, Nicușor și Apolzan. De la noi cei mai buni au fost Bozsik și Kocsis.

Arbitrul Harousek a spus: „Jocul a fost foarte frumos în prima parte și a slăbit apoi treptat. Echipa romînă mi-a făcut impresia că a început acest joc cu gîndul să se apere numai. Țin să remarc jocul excelent al mijlocașului romîn Călinoiu".

Iată și ce ne-a declarat Călinoiu care a fost unul dintre cei mai buni jucători ai echipei noastre: Dacă am fi întrebuințat tactica obișnuită pe care am aplicat-o în ultimele jocuri, adică aceea de a insista în atac, probabil că rezultatul ar fi fost altul. Mi-am dat seama că apărarea maghiară poate fi străpunsă, dar în nici un caz de un atac în trei oameni.

R. P. R. (B) — R. P. Ungară (B) 2-1 (1-0)

Reprezentativa de fotbal B a Republicii Populare Romîne a întrecut duminică reprezentativa secundă a R. P. Ungare cu scorul de 2—1 ((1—0).

Cei aproape 100.000 de spectatori prezenți în tribunele Stadionului „23 August" din Capitală au urmărit cu interes jocul, presărat cu numeroase faze de fotbal de calitate. Se poate afirma că aproape toți jucătorii au contribuit din plin la obținerea victoriei.

Jocul începe în nota de dominare a echipei noastre care dă mult de lucru liniei de apărare a oaspeților. Dealtfel, aproape întreaga partidă, cu excepția unei scurte perioade, echipa reprezentativă a țării noastre a dominat insistent. Apărarea, în frunte cu Androvici a fost în formă.

Cu toate că selecționata secundă a R.P. Ungare este apropiată ca valoare de prima reprezentativă a țării — lucru afirmat chiar de conducătorul lotului maghiar, fostul internațional Titkos Pál—tinerii fotbaliști din echipa secundă a țării noastre nu s-au lăsat intimidați de bunul renume al oaspeților. Dimpotrivă, ei și-au depășit adversarii din aproape toate punctele de vedere.

Puterea de luptă a reprezentativei noastre s-a văzut fără îndoială în faptul că toți jucătorii — cu excepția unei scurte perioade din repriza a doua, cînd am fost dominați — au dus lupta continuu, timp de 90 de minute și nu au considerat jocul terminat decît atunci cînd arbitrul a fluierat sfîrșitul meciului. Jocul fotbaliștilor noștri — în forță și viteză — i-a surprins pe oaspeți care foarte mult timp au fost depășiți atît în jocul de cîmp cît și în jocul de poartă. Apărarea noastră imediată, dar mai ales halfii de margine — Hidișan și Pereț — au participat la multe acțiuni de atac.

Înaintașii noștri aveau o sarcină dificilă, știut fiind că apărarea maghiarilor, alcătuită din jucători rutinați ca Börzsei, Dalnoki, Dekany — cu greu putea fi străpunsă. Cei cinci atacanți ai noștri au trecut însă deseori peste apărătorii adverși. Schimburile de locuri, precum și cursele în viteză ale celor două extreme — Suciu și Dragoman — au creat de nenumărate ori goluri în apărarea oaspeților. Dacă nu au fost înscrise decît două goluri — cele marcate de Avasilichioaie în minutul 42 din interiorul careului de 16 m. și Dragoman în minutul 75 dintr-o pasă a lui Ene — aceasta se datorește jocului bun prestat de întreaga apărare a oaspeților. Dealtfel, loviturile la poartă ca și cele de colț, oglindesc superioritatea și dominarea reprezentativei noastre.

Fotbaliștii din reprezentativa secundă a R. P. Ungare au demonstrat din nou tehnica lor individuală. Schimburile de locuri au fost executate corect. Punctul „forte" al lor a fost firește apărarea, care față de linia ofensivă a jucat mult mai bine.

În general partida a corespuns, cu excepția unor durități de la sfîrșitul meciului.

Victoria echipei noastre reprezentative B, valoarea jocului prestat și voința jucătorilor de a învinge, toate acestea au făcut ca mulți specialiști în materie de fotbal să-și exprime admirația față de fotbalul nostru.

Iată de altfel ce ne-a declarat conducătorul jocului, arbitrul austriac *Frantz Grill:*

„Echipa romînă a jucat bine și a meritat victoria. Scorul putea fi mai mare dacă apărarea jucătorilor maghiari n-ar fi funcționat bine. Mi-au plăcut toți jucătorii romîni în special Androvici și Avasilichioaie.

Titkos Pál, conducătorul lotului de fotbal maghiar a declarat că „jocul romînilor a fost foarte eficace. Echipa a mers bine și merită victoria. Echipa noastră — și în special înaintarea — n-a dat randamentul așteptat. Dimpotrivă înaintarea romînilor a știut să speculeze fiecare greșeală de-a noastră".

R. CALARAȘANU

Cea de a XI-a olimpiadă de șah

Turneul final al celei de a XI-a olimpiade de șah a continuat cu disputarea întîlnirilor programate în runda a 7-a. În centrul atenției generale s-a situat meciul dintre echipele U.R.S.S. și Argentinei. Marii maeștri sovietici au jucat strălucit la toate cele 4 mese, obținînd victoria cu scorul categoric de 3 1/2—1/2.

O victorie categorică a obținut echipa U.R.S.S. și în runda a 6-a învingînd cu 4—0 echipa Islandei.

După 7 runde, clasamentul se prezintă astfel: 1. U.R.S.S. 22 1/2 puncte; 2. Iugoslavia 18 puncte; 3. Argentina 17 puncte; 4. Germania occidentală 16 1/2 puncte; 5. R. Cehoslovacă 16 puncte; 6. Israel 15 1/2 puncte; 7.-8. R. P. Ungară, Olanda 15 puncte; 9. R. P. Bulgaria 10 puncte; 10. Anglia 8 puncte; 11. Suedia 7 1/2 puncte; 12. Islanda 7 puncte.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii